

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 06 - 101. ÅRGANG

24.MARS – 14.APRIL 2015

TEATER: Renate Reinsve forstår mennesker gjennom skuespill

ENTREPENØRSKAP: Teknohovedstaden herjet av intern strid og maktkamper

**RADIO
REVOLT**

N Å P Å

DAB+ &

RADIOREVOLT.NO

STUDENTER @ SAMFUNDET

Under Dusken

REDAKSJON

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Synne Hammervik - Tlf: 95520352
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Inga Skogvold Rygg - Tlf: 91823546
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Anette Sivertstøl

NYHETSREDAKTØR
Martha Holmes nyhetsredaktor@studentmediene.no

POLITISK REDAKTØR
Kristian Aaser politiskredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Martin Gundersen reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Mathias Kristiansen kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Borghild Kristensen

MUSIKKANSVARLIG
Paulina Dubkov

FOTOREDAKTØR
Katinka Goffin fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK SJEF
Andrea Trengereid Gjerde grafisk-sjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Iria Samuelstuen

DEBATTREDAKTØR
Ingrid Vik Bakken

DAGLIG LEDER
Mikkel Bolstad Dæhli - Tlf: 92883089

SALGSSJEF
Mathias Dahlstrøm - Tlf: 47247278 salgssjef@studentmediene.no

DESKERE
Signe Karmhus, Stine Mari Male, Emil Flakk, Finn Brynestad,
Christian Danielsen, Linn Danielsen Evjemo, Anders Pásche,
Miriam Nesbø, Håkon Melgård Sveen

JOURNALISTER
Vilde Boberg Svineng, Ulrik Halmøy, Vanja Thrones, Are Furubotn,
Håkon Pedersen, Ludvig Furu, Johannes Jystad, Benedikt Javo-
rovic, Emma Johnsen, Sunniva Heim, Daniel Guanilo, Miriam F.
Nesbø, Emil Henry Flakk, Torstein Hågård Bakke, Torje Jacobsen,
Ingrid Domben, Kristian Gisvold, Martin Gundersen, Daniel
Nylend, Borghild Kristensen, An Nguyen, Tore Becher, Nora
Essahli, Silje Bjellvåg, Martha Holmes, Synne Lerhol, Prathesh
Thamotharampillai

FOTOGRAFER
Silje Krager, Helene Mariussen, Hans Fredrik Sunde, Odin
Drønen, Eirik Åsheim, Hildur Agustsdottir, Marita Orseth
Høydal, Anniken Larsen

ILLUSTRATØRER
Camilla Dahlstrøm, Ellinor Egeberg, Iria Samuelstuen,
Christian Hekaas, Synøve Daaland, Katrine Gunnulfsen, Malin
Hellem

GRAFISKE MEDARBEIDERE
Anne Garvoll, Thea Dahlborg, Yordana Jakobsen og Andrea
Gjerde

KORREKTUR
Anders Pásche, Emil Flakk, Synne Lerhol, Halvor Bjørnvedt, Ida
Jonsberg, Christian Danielsen

FORSIDE
Helene Mariussen

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM
E-POST: ud@underdusken.no/annonse@underdusken.no

Under Dusken er eit sjølvstendig organ for studentar, utgitt
av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir delt ut
gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett i Studenter-
samfundet. Under Dusken kjem ut åtte gongar i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam-plakaten
for god presseskikk. Dei som føler seg urettmessig ramma av
omtale i avisa, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/underdusken

@UnderDusken

LEDER

Håpet om en inkluderende norsk kirke

I denne utgaven av Under Dusken er det skildret fra et møte i en trøndersk frimenighet. Salem menighet har ungdomsmøte hver lørdag, hvor alle og enhver er invitert. Miljøet framstår som trygt og inkluderende for unge voksne, hvor verken drikkepress eller kroppspress er i fokus. Her er det en felles Gud som er i sentrum.

I et så tilsynelatende inkluderende miljø, har ungdommene i Salem menighet en viktig rolle i å myke opp de konservative holdningene som fremdeles finnes i norske kirkemiljøer. Salem menighet er tilknyttet Den norske kirke, og i fjor sa Kirkemøtet nei til å vigsle homofile ektepar.

Unge voksne har gjerne en mer liberal og realistisk tilnærming til homofili og seksualitet generelt. Når Salem menighets ungdommer framstår såpass inkluderende overfor alle som trer inn i deres lokaler, bør de også favne om de gruppene som ofte blir utestengt, og ikke godtatt av den konservative delen av Den norske kirken.

Jeg håper de unge voksne i Salem menighet fortsetter den viktige kampen for å gjøre Den norske kirken mer inkluderende, og virkelig åpen for alle.

ANETTE SIVERTSTØL

Illustrasjon: Synøve Daaland

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS. Lisensnr. 241823 Sertifikat nr. 1638

Mer enn krakylske kvinner

Diskriminering som begrep er ikke lenger forbeholdt Kvinnegruppa Ottar og Norges handikapforbund. Det skal vi være glade for.

NYHETSKOMMENTAR
SYNNE LERHOL
JOURNALIST

Vår allmenne oppfatning har lenge vært at de som roper «diskriminering» er småekstreme grupper med uproporsjonalt stor megafon. Men diskrimineringsspørsmål hører ikke lenger kun til de små politiske grupperingene. Det er ikke lenger et sært diskusjonstema. Diskriminering er i aller høyeste grad et samfunnsspørsmål som nok en gang opptar «folk fleste».

Uroen som har dormet siden 70-tallet har for alvor blitt vekket til live på denne siden av årtusenskiftet. Politidrapene på unge afroamerikanske menn i New York og Ferguson har gjenreist borgerrettighetskampen

i USA. Voldtektsbølgen i India satte i gang en diskusjon om kvinnesyn og rettigheter. Personer med muslimsk bakgrunn ble mistenkeliggjort etter angrepene i Paris og København. Europeiske jøder frykter igjen for sine liv.

Her hjemme har spørsmål om kjønnspoeng og kvotering åpnet debatten om positiv diskriminering. Homofile nektes vigsel i kirken. Daglig leder Anita Krohn Traaseth i Innovasjon Norge skrev et blogginnlegg om negative holdninger hun har møtt som kvinnelig leder i arbeidslivet. Innlegget kom på hælene av tankesmien Agendas video om syn på kvinnelige ledere som kalde kjerringer. Verkebyllen er pirket på. Ut kommer sinnet mange mindre grupperinger har båret på i årevis.

ISFiT 2017 skal handle om diskriminering. Den nyvalgte lederen Kristine Bjartnes har mye å ta tak i, og det er ikke et enkelt tema hun har

valgt. Problemene knyttet til diskriminering er like varierte som svarene er komplekse. Listen over diskrimineringsgrunnlag er deprimerende lang: Kjønn, kjønnsidentitet, graviditet, etnisitet, kulturell bakgrunn, alder, funksjonshemming, religion, legning, og psykisk sykdom. Jeg har sikkert glemt noen. Selv er jeg en funksjonshemmet kvinne, men jeg er bleik og heterofil, så det kunne vært verre. Hadde jeg vært bipolar, lesbisk og mørk hadde jeg virkelig truffet «jackpot» i diskrimineringslotteriet. Flaks?

Sannheten er at den «perfekte» normalen begynner å bli en svinnende liten gruppe i befolkningen. Så liten at de snart er en egen minoritet. Ikke at jeg oppfordrer til noen enorm sympati for hvite, vestlige, middelaldrende, heterofile menn. De klarer seg fint, om man skal dømme ut i fra statistikkene.

Diskriminering gjennomsyrrer samfunnet på alle nivå. Noe er syste-

misk, noe dreier seg om holdninger. Det handler om alt fra fargene på Lego-klossene du kjøper til niesen din, til å bli skutt på åpen gate av politiet, kun fordi du har «feil» hudfarge og går med hettejakke. Det handler om jentene som spiller videospill og møtes med drapstrusler i internettfora, og det handler om transpersoner som blir trakkassert på gaten. Det handler om oss, og alle livets sider. Uansett om du har hull i CV-en som følge av sykdom, eller er redd for å feire Hanukka med familien.

Mitt håp er at ISFiT, student-trondheims idealistiske alibi, skal dra diskriminering som tema ned på jorda der det hører hjemme. De fleste av oss vil i løpet av livet oppleve en form for diskriminering på kroppen. La oss ha en pragmatisk diskusjon som ikke rangerer spørsmålene i viktighetsgrad, men som tar kompleksiteten på alvor. De fleste klarer å ha to tanker i hodet samtidig.

SIDEN SIST

Ny ISFiT-president

Etter mange timers utspørring av presidentkandidatene ble Kristine Bjartnes valgt som ny president for den Internasjonale Studentfestivalen i Trondheim. Temaet hun har valgt for neste festival er diskriminering. Hun ønsker å invitere diverse religiøse og politiske ledere, og har sett seg ut Emma Watson som en av de hun ønsker skal komme og snakke.

– Jeg har aldri vært med helt fra begynnelsen, så det blir spennende å være med å forme en ny festival. Jeg gleder meg til å komme i gang, og ikke minst til å velge ut styret, sier hun.

Les mer på dusken.no

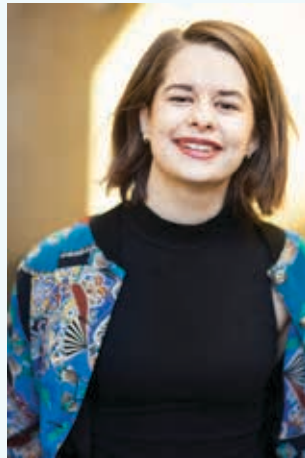

Foto: Odin Drønen

Mener politikernes krav gir dårlig forskning

Nobelprisvinner Edvard Moser har sagt seg hjertens enig med professor Erik Boye, ved Oslo Universitetssykehus, at politikerne premierer kvantitet heller enn kvalitet i forskningspolitikken. Moser uttaler til Universitetsavisa at å premiere store mengder data er uforenelig med å publisere så mye som mulig. Boye kritiserer et system som premierer dels direkte dårlig forskning, og mener at norske politikere og byråkrater klager over at forskere publiserer for lite, mens det er det motsatte som er tilfellet.

Kilde: Universitetsavisa

Foto: flickr/Gunnar K. Hansen

Kjønnspoeng forsvinner ikke

På NTNUs styremøte den 11. mars ble det ikke vedtatt noen avvikling av kjønnspoeng. De skal derimot gjøres mer kjønnsnøytrale.

Ettersom en jevn kjønnsbalanse fremdeles er ønskelig på NTNUs studier vil rektor etter hvert opptak vurdere om det er studieprogram der kjønnspoeng skal benyttes. Da vil han forholde seg til retningslinjer vedtatt av styret. Det styret anbefaler er at når andelen av det underrepresenterte kjønn i yrkeslivet er under 30 prosent skal vi ha kjønnspoeng. Om et kjønn er underrepresentert i et yrke skal kjønnspoeng likevel avvikles på studiet dersom andelen som har fått studieplass har vært 40 prosent eller mer de siste tre årene. Enkelt forklart vil dette si at det er åpent for kjønnspoeng dersom det for eksempel er mindre enn 30 prosent kvinner i et yrkesområde samtidig som det har vært færre enn 40 prosent kvinner som har fått studieplass innenfor dette området de siste tre årene. Dette gjør at det åpnes for innføring av studiepoeng på flere studier der menn er underrepresenterte. Annet enn dette har institusjonene flere andre tiltak for å opprettholde en jevn

Foto: Hans Fredrik Sunde

kjønnsbalanse på studiene, som for eksempel Jenter og teknologi på HiST og Jentegruppen ADA på NTNU. Les mer om dette på side 8 og 9.

UD FOR

100 ÅR SIDEN

Pikene er også en hver anstrengelse værdig. For trods sine kontorer, sine buksedragter og sin selvrådighet, saa er de fremdeles de allerkjæreste og allerelskeligste vesner, og «den deiligste» - ja hun er fremdeles den deiligste.

50 ÅR SIDEN

For å finne et brukbart utgangspunkt ser vi det hele fra en students synsvinkel: - Man börjar med spriten!

25 ÅR SIDEN

Jammen jeg visste ikke at akkurat disse ølflskene... akkurat disse 2000 sigarettene var tollpliktige - jeg mener det stod jo ingenting på verken flaskene eller om at..og dessuten...eeeh!

NTH-RINGEN

Den originale ringen for sivilingeniører og sivilarkitekter

Produert av
GULLSMED
KARL-
GÅRD

DAHLSEVEN
JVELER
OSLO
DAHLSEVEN 24 • TRONDHEIM
WWW.DAHLSEVEN.NO • TLF. 73 52 06 06
Leverandør siden 1928

SE DET STORE BILDET

Forsvarets etterretningshøgskole tilbyr en bachelorgrad med kombinasjon av arabisk språk og etterretningsutdanning.

DU FÅR:

- Starten på en spennende karriere innen norsk etterretning.
- Erfaringer du ikke får noe annet sted.
- Variert undervisning i både klasserom og skytefelt.
- Betalt utdanning og plikttid.
- En høgskoleutdanning som vil gi deg en særdeles spennende og utfordrende jobb.

Les mer om Forsvarets etterretningshøgskole på forsvaret.no

Søknadsfrist 15. april

For alt vi har. Og alt vi er.

FORSVARET

Tilrettelegger for jentene

Gjennom egne jentegrupper ønsker NTNU og HiST å bedre kjønnsbalansen på enkelte studier.
– Kjempeurettferdig, men vi gjør det likevel, sier Line Berg ved NTNU.

JENTEROMMET: Caroline Fåne, Jorid Anne Tandem og Stine Brennhaug benytter seg av HiST sine jenteprogrammer. Her sitter de på jenterommet til IT-støttet bedriftsutvikling.

► JENTETILTAK

TEKST: **Silje Bjellvåg**
FOTO: **Anniken Larsen**

På NTNUs styremøte den 11. mars ble det bestemt at kjønnspoeng skal utvikles når andelen av det underrepresenterte kjønn som har fått studie-plass har vært 40 prosent eller mer tre år på rad. Samtidig har både NTNU og HiST andre tiltak som brukes i forsøket om å nå kjønnsbalanse på teknologi- og realfagsutdanninger.

Jenteprosjektet Ada ved NTNU gjennomfører rekrutteringstiltak som Jentedagen og Teknologicamp, og følger jentene gjennom utdannelsen ved karrierenettverksdager, programmeringskurs og sosiale arrangementer. I 2014 var budsjettet på 2,15 millioner.

– Det funker, men er ressurskrevende i form av tid og penger. Kjønnspoengene er billigere å drive, men dette er mer effektivt, sier prosjektleder for Jenteprosjektet Ada, Line Berg ved NTNU.

De fleste konkrete tilbakemeldingene på NTNUs jentepolitikk viser at rekrutteringstiltakene er særlig effektive.

– Jenter som har teknologi- og realfagsutdanning ved NTNU på førsteplass på Samordna Opptak har gått fra 16 prosent til 30 prosent i løpet av ti år. De som starter på studiet sier ofte at disse tiltakene var avgjørende for søknaden, sier Berg.

Motvirker frafall

Jenter og Teknologi ved HiST ble startet på bakgrunn av en frafallsundersøkelse. Undersøkelsen viste at kvinnelige studenter har høyere frafallsprosent på studier hvor de er underrepresenterte.

– På studiene hvor det var under 20 prosent jenter var det flere jenter som falt fra enn på de øvrige studiene. Vi ønsket å gjøre noe med de studiene hvor det er veldig få jenter og undersøkelsen ga oss en del faktagrunnlag for frafallet som vi kunne ta tak i, forteller prosjektleder Ragnhild Madsen.

Jenter og Teknologi tilbyr blant annet bedriftspresentasjoner, jentelunsjer og kollokvieøvinger i programmering og matematikk med gratis middag i SiT-kantinen til de påmeldte. Prosjektet har medført resultater.

– Vi har hatt en 40 prosent økning på gjennomføring av studiet fra 2010 til 2013, forteller Madsen

CUBEHUB: Her lærer jentene om programmering. Blanding av faglige og sosiale arrangementer ser ut til å være nøkkelen til Jenteprosjektet Adas suksess.

– Tiltakene er diskriminerende

Det kan være en utfordring å finne en balanse i spesialbehandlingen. Petter Aune Næss på masterstudiet i statsvitenskap minner om at menn er underrepresentert blant annet på studiene i psykologi og pedagogikk på Dragvoll, men at det ikke er noen tiltak for dette.

– Generelt synes jeg tiltak som kun baserer seg på kjønn er diskriminerende. Det blir nedverdiggende for kvinner, de er flinke nok i seg selv, sier Næss.

Prosjektleder Berg sier at teknologi brukes av alle og at det derfor burde utvikles av alle.

– Det er kjempeurettferdig for guttene, men vi gjør det likevel. Vi gjør det overhodet ikke bare for å være snille med jentene. På samfunnsnivå vil det lønne alle å få jenter inn i ledende posisjoner innen utvikling av teknologi. Det er på dette nivået det er viktig med rettferdighet, sier Berg.

Berg har tro på at det går raskere å snu stereotyper i samfunnet dersom det settes inn tiltak for det.

– Vi bruker urettferdige virkemidler, men det er for å rette opp i en urettferdig situasjon, sier Berg.

Faglige og sosiale arrangementer

Jenteprosjektet Ada arrangerer blant annet Cubehub sammen med IT-konsultselskapet Netlight, hvor jentene samles for å motiveres og lære om programmering.

– Noen jenter føler at «alle guttene» har sittet på gutterommet og programmert før de kom på NTNU. Det er selvfølgelig ikke tilfellet. Da det var over 30 stykker på ventelisten første gangen vi hadde arrangementet skjønte vi at det var behov for dette, sier Berg.

Kybernetikkstudenten Ingvid Forseth mener blandingen av faglige og sosiale arrangementer er nøkkelen til Jenteprosjektet Adas suksess.

– Jeg fikk muligheten til å se NTNU før jeg søkte på grunn av Jentedagen. Jenteprosjektet Ada gir meg muligheten til å være med på arrangementer med venner og til å bli kjent med jenter fra lignende studier, forteller Forseth.

Vanskelig å bli en av gutta

Jorid Anne Tandem og Stine Brennhau studerer IT-støttet bedriftsutvikling ved HiST, og benytter seg av kollokvietilbudet i Jenter og Teknologi.

– Øvingene hjelper masse. Vi får hjelp til prosjekter og lekser. Nesten alle

jentene i klassen møter opp, og vi får veldig godt utbytte av det, sier Brennhau.

Tandem og Brennhau tror at mange hadde slitt dersom tilbudet ikke hadde vært der.

Kristian Kongsvik studerer til å bli maskiningeniør ved HiST og sier at hverken han eller medstudentene ser noen problemer med tiltakene dersom det øker interessen for studiet og gjør det mer overkommelig.

– På øvinger blir det fort dannet guttegrupper som sitter og jobber sammen. Vi trenger ikke så mye ekstra hjelp fordi det alltid er en som kan det vi lurer på og vi hjelper hverandre. Dette er kanskje vanskeligere for jenter som må bli en av gutta for å være en del av disse gruppene. De melder seg ut og søker hverandre i stedet, sier Kongsvik.

Prosjektleder Madsen sier at det er bred støtte for tiltakene på de studiene hvor jenteandelen er lav, men at guttene ikke er like begeistret for tiltakene på studier med jevn kjønnsbalanse.

– En del av tiltakene i prosjektet gir fordeler og tilbud til jenter som guttene ikke får. Det blir aldri helt rettferdig, men det var heller ikke tanken. Tanken er å få flere jenter til å gjennomføre, sier Madsen. **UD**

JENTEPROSJEKTET ADA

- Har som mål å bidra til at det utdannes flere kvinnelige ingeniører og mastergradskandidater fra IME-fakultetet ved NTNU.
- Drives av en prosjektleder og ti studenter i deltidstillinger.
- Har et budsjett på ca. to millioner kroner, med midler fra NTNUs likestillingsmidler, IME-fakultetet og sponsormidler fra næringslivet.
- Har som visjon å gjøre seg selv overflødige.

Kilde: NTNU

JENTER OG TEKNOLOGI

- Prosjekt rettet mot teknologitidanningene ved Avdeling for informatikk og e-læring og Avdeling for teknologi ved HiST.
- Har som mål å rekruttere og beholde jenter på teknologi- og ingeniørutdanninger med lav kvinneandel.
- Drives av tre fast ansatte og studenter i deltidstillinger.
- Finansieres av statlige midler og sponsormidler fra næringslivet.

Kilde: HiST

Hver lørdag mellom jul og påske!

SKIBUSSEN

TRONDHEIM TIL ÅRE

STUDENTPRIS kr. 275,- per pers på tidereiser.no/ski

- En svekking av samfunnsfagene

Fakultet for samfunnsvitenskap og teknologiledelse (SVT) ved NTNU har foreslått sammenslåing av institutter. Fakultetsstyret har fått kraftig kritikk fra ansatte som mener de ikke har blitt inkludert i prosessen.

EKSKLUDERENDE: Stipendiatene mener fakultetet har startet med konklusjonen og prøvd å rettferdiggjøre det etterpå.

► INSTITUTTFSJON

TEKST: **Nora Warholm Essahli**
FOTO: **Eirik Åsheim**

Stipendiatene Thomas Jakobsen, Silje Andresen, Levon Marsland, og Hilde Refstie ved geografisk institutt, skrev den 9. mars et innlegg i Universitetsavisen titulert «A flawed process of employee consultation» der de kritiserer sammenslåingsprosessen.

– Det er vanskelig å se på dette som noe annet enn en svekking av samfunnsfagene. Vi er i startfasen og det er viktig at studentene engasjerer seg. Dette har jo konsekvenser, sier Hilde Refstie.

Bekymret for fagidentiteten

Stipendiatene mener at forslaget ikke bygger på en god analyse av dagens situasjon, og ønsker en større diskusjon om hva som kan forbedres.

– Det er utrolig at en forskningsin-

stitusjon skal vurdere å ta store beslutninger uten en grunnleggende analyse. Det er ganske ironisk, sier Marsland.

De fire stipendiatene er bekymret for hva en sammenslåing vil gjøre med identiteten deres som geografer. Stipendiatene frykter at det vil bli konkurranse om forskningsmidler innad i et stort tverrfaglig institutt. Foreløpig ligger hovedfokus på manglende inkludering av ansatte i prosessen.

– Det virker som avgjørelsene allerede er tatt, og at vi får delta i etterkant. Vi har hovedsaklig startet engasjementet opp mot det som skjer på SVT-fakultetet, men man kan jo trekke linjer til SAKS-prosessen, sier Andresen.

En udemokratisk prosess

Refstie forteller at hun finner mange likhetstrekk mellom prosessen på fakultetet og studier hun har gjort av deltakende prosesser i Malawi. Med dette mener hun at fakultetet bruker

ord som «medvirkning», uten at hun ser at det har noe innhold.

– Man har startet med konklusjonen og prøvd å rettferdiggjøre den etterpå. Hvis man ikke får være med og diskutere hele grunnlaget, så er det ikke en ordentlig medvirkningsprosess, sier hun.

Svarer på kritikken

Dekan Marit Reitan ved SVT-fakultetet ved NTNU kjenner seg ikke igjen i kritikken fra geografene.

– Det har vært en lang og omfattende medvirkningsprosess med to høringsrunder på instituttene, og vi har hatt et møte med det lokale samarbeidsorganet der vi har diskutert dette med fagforeningen og studenter. De har gitt respons på at medvirkningen har vært god, understreker hun.

Reitan stiller seg uforstående til påstanden om at sammenslåingen var bestemt fra starten av, og poengterer at dette nå er satt på vent.

– Det har skjedd mange endringer underveis på bakgrunn av innspill fra ansatte, og nå er prosessen satt på vent, så ingenting har vært bestemt fra starten av, sier hun.

Hun forteller at en fusjon mellom pedagogiske fag vil gå gjennom. Dette fordi fagmiljøene ønsker det, og fordi det kan styrke den brede kompetansen som finnes innenfor disse.

– Det vil bli lettere å se flere valgmuligheter på tvers innenfor et større fagmiljø. Det er allerede mange studenter som går på kryss og tvers mellom de forskjellige instituttene, og vi håper vi kan gjøre det lettere og gi flere valgmuligheter, sier Reitan.

Lave søkertall skaper utfordring

Det er usikkerhet rundt forslaget om en sammenslåing av sosiologi og statsvitenskap (ISS), sosialantropologi (San), geografi (Geo), og norsk senter for barneforskning (Noseb). Reitan tror

UENIG: Dekan Marit Reitan kjenner seg ikke igjen i kritikken. Arkivfoto: Hans Kristian Ryttersveen.

Det virker som avgjørelsene allerede er tatt, og at vi får delta i etterkant

SILJE ANDRESEN
Stipendiat

at de samfunnsvitenskapelige fagene kan stå sterkere sammen, men peker på utfordringer som lave søkertall.

– Det som er fokuset vårt nå er å gå inn i de forskjellige studieprogrammene og se hvordan trendene er, og hva slags grunnlag det er for disse, sier hun.

Avgjørelsen om sammenslåing av ISS, Geo, San og Noseb er utsatt på ubestemt tid. I mellomtiden skal ledelsen vurdere hvilken løsning som er

best. Hvilken fakultetsstruktur NTNU vil ha i framtiden er avhengig av det som skjer videre med storfusjonen med høyskolene.

– Det er mange som syns det er krevende med så store forandringer som de NTNU står overfor. Det er mye politisk press fra omgivelsene knyttet til omstilling, sier Reitan.

Reitan trekker fram at studentinteressen for samfunnsvitenskapelige

MIN LINJEFORENING - HØISKOLENS CHEMIKERFORENING

Høiskolens Chemikerforening, linjeforeningen for industriell kjemi og bioteknologi, feirer i år hundreårsjubileum, og i den anledning var Under Dusken invitert. Linjeforeningen ble stiftet 8. mars 1915 og er en av Norges eldste linjeforeninger. Årlige

tradisjoner for medlemmene er blant annet opptaksfesten for nye medlemmer, og en storfest som markerer stiftelsen av linjeforeningen. I tillegg har de tilbud som orkester, internteater, kortspill, vinklubb, og eget fotballag.

Hundreårgallaen ble holdt på Scandic Lerkendal. Der blei vi møtt av sekretær Sarah Warloe og nestleder Daniel Rogstad. Vi satt oss ned litt unna resten av folkemassen, og Daniel forklarte ivrig om jubileet.

– Dette er klimakset etter to ukers feiring og vi slår derfor

på stortromma. Det arrangeres årlig galla for linjeforeningen, men i år blir det noe helt spesielt. Det skal bli en fancy treretters middag og det blir to gratis enheter per person inkludert velkomstpunsj.

Kveldens høydepunkter var ridderseremoni og taler. Blant annet holdt 91 år gamle Rolf Jørgensen tale. Han var formann for linjeforeningen høsten 1949. Mot slutten av kvelden spilte Sintef-storbandet opp til dans og stemning.

– Under ridderseremonien blir de som har bidratt mest til linjeforeningen bæret med

riddertittel og medaljer. Det er en høytidelig og særegen seremoni for linjeforeningen. I år er det spesielt stas siden Pirum skal synges under seremonien, forklarer Sarah.

Klokken hadde så vidt passert fem da jeg fikk være med på en liten rundtur i lokalene, som gradvis ble fylt opp av de omtrent 700 påmeldte. Blant dem var det studenter, uteksaminerte og representanter fra vennskapslinjeforeninger bestående av 35 finner, seks svensker og én danske.

– Det er artig å ha med

litt mer offensivt på rekruttering og fagområder. Det er noen nasjonale trender som innebærer at enkelte fag kanskje må kjempe litt mer for framtiden sin, sier hun. **UD**

internasjonale studenter, spesielt på jubileet vårt, sier Sarah og Daniel entusiastisk.

Da besøket mitt nærmet seg slutten, så jeg bort på alle de feststemte menneskene og misunnet dem. På vei ut gikk jeg forbi et korps som spilte mens folk i køen danset lett til musikken. Jeg skulle ønske jeg kunne ha tatt del i galskapen som tok to års planlegging og kostet 600 000 kroner å gjennomføre. Gratulerer med dagen Høiskolens Chemikerforening!

Tekst: Prathesh
Thamotharampillai

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. april
Mer info: www.unis.no

Videospill i kampen mot «drop-outs»

Hvert år starter 63 000 elever på videregående skole. Kun 70 prosent fullfører på normert tid. Alf Inge Wang ved NTNU mener videospill kan brukes for å minske frafallet.

► UNDERVISNING

TEKST: **Tore Sandnes Becker**
FOTO: **Anniken Larsen**

Ikke alle blir stimulert av tradisjonell tavleundervisning. Den norske skolen har høstet kritikk for å være mer opptatt av å måle elevene enn å undervise dem.

– Videospill kan være et godt verktøy for å holde konsentrasjonen og motivasjonen oppe hos enkelte elever, sier professor i dataspillteknologi Alf Inge Wang.

Han nevner et eksempel i Trondheim hvor en yrkesskolelærer endret

undervisningsopplegget for en gjeng med «drop-outs». Wang forklarer at læreren gjorde om undervisningen til å ligne et rollespill. Guttene fikk oppdrag hvor de opparbeidet seg erfaringspoeng og fikk utløst belønninger i form av friminutt og lunsj.

– Den oppvoksende generasjon har et større behov for interaksjon og flere muligheter til å påvirke omgivelsene sine enn tidligere generasjoner. Det er noe man burde ta mer hensyn til, sier Wang.

Avhengige av spill

Førsteamanuensis Jan Frode Haugseth ved Avdeling for lærer og tolkutdan-

ning på HiST er åpen for at videospill kan brukes i en pedagogisk sammenheng. På tross av dette mener han at det ikke er en konkret løsning for alle elever.

– Man kan selvsagt bruke spill som et virkemiddel, men det er ikke det eneste man burde basere undervisningen på i årene fremover, sier Haugseth.

Ifølge Haugseth har både samfunnet og skolen endret seg mye de siste 20 årene. Dagens ungdom møter flere krav og mer sosialt press. Likevel mener han de har større frihet enn tidligere generasjoner.

– Derfor ser samfunnet fordeler med å oppdra selvstendige individer,

noe som innebærer å gi elevene friheter. Dessverre er det ikke alle som blir motivert slik, sier Haugseth.

Ny teknologi er ikke alltid en fordel for alle. Haugseth viser til de 3000 - 4000 guttene som dropper ut av skolen på grunn av videospillavhengighet.

– Dette er et problem som både skolen og foreldre må ta tak i. Spørsmålet er hvor mye man må innskrenke friheten til de andre elevene for å få med denne minoriteten, sier Haugseth.

Minecraft i undervisningen

Enkelte spill defineres som «open world», hvor spillerne selv bestemmer hvordan man skal samhandle med

ENTUSIASTISK: Alf Inge Wang prater om hvordan spillteknologi kan brukes for å gjøre undervisningen motiverende.

APPLIKASJONER: Her viser professor Alf Inge Wang fram en av applikasjonene sine og hvordan den fungerer i praksis.

omgivelsene sine. Dette er såkalte sandkassespill, og er enklere å benytte i klasserommet enn spill med en lineær historie. Wang nevner både *Minecraft* og *Assassin's Creed* som kommersielle spill som har blitt brukt til undervisning.

I takt med samfunnsendringene mener Haugseth at man trenger IKT-kompetanse. Han påpeker at dagens teknologipakke innebærer både begrensninger og muligheter for pedagoger.

– Det viktigste er uansett ikke teknologi, men klasseledelse. En god lærer klarer å bruke de verktøyene han har tilgjengelig. Hva som gjør læringsmiljøet godt er veldig sammensatt og da trenger ikke spill å være det avgjørende elementet, sier han.

Kahoots globale etterspørsel

Kahoot er et resultat av Wangs engasjement. 30 millioner har prøvd applikasjonen til nå. Appen brukes som et responsystem hvor man kan lage quizzer og stille spørsmål på en under-

holdende måte.

– Med Kahoot klarer man også å måle hva elevene har lært og hvor dyktig de er uten at det føles som en prøve, sier Wang.

Wang eksperimenterer ofte med nye spillkonsept. Han er ikke fremmed for å forkaste noe dersom det ikke lever opp til en fornuftig pedagogisk standard. Videospillene må være enkle å anvende og gjerne være på en plattform som alle har mulighet til å bruke.

– En av grunnene til Kahoots popularitet er at appens innhold kan skreddersys, og at appen kan spilles på mange plattformer, sier Wang.

Haugseth mener det er viktig å investere tid og ressurser i ny teknologi og sosiale medier som flesteparten benytter.

– Den nye virtuelle dimensjonen har kommet for å bli. Det må vi som samfunn og skole tilpasse oss, sier han.

Wang forsikrer at videospill ikke er spikeren i kisten for tavleundervisningen. Han mener at variasjon og fleksibilitet er det som er viktig. **UD**

TRE PÅ GATA

- 1. Har du prøvd Kahoot?
- 2. Hva er ditt forhold til videospill?
- 3. Hva er ditt første videospillminne?

Ingvild Kildal, journalistikk på NKH

- 1. Jo, det har jeg prøvd. Det var veldig kult og engasjerende for alle som var der!
- 2. Ganske blank der. Spiller vel egentlig ikke noe spill, bare litt 2048 på mobiltelefonen og Mjuafta, selvsagt.
- 3. Sonic the Hedgehog!

Emilie Topaas Storm, sosionomi på HiST

- 1. Ja, og det var mye mer underholdende enn en vanlig forelesning!
- 2. Er egentlig ikke en typisk «gamer». Spiller bare i perioder og går fort lei.
- 3. The Sims, veldig mye the Sims. Det var morsomt å bygge et eget hus og etablere en egen familie.

Kristine Pedersen, industrielle kjemi og bioteknologi på Gløshaugen

- 1. Tja, det var greit å bruke, men det bør ikke benyttes konsekvent i undervisningen. Appen er bra for repetisjon av pensum, men funker ikke like godt for å lære nytt stoff.
- 2. Spiller egentlig ikke så mye. Spilte mer da jeg var mindre.
- 3. Det antar jeg var the Sims 2.

Hvordan takle angsten

Opplever du angst i en krevende studiehverdag er du ikke alene. Her er tipsene for hvordan du takler det bedre.

Tekst: **An Nguyen** Foto: **Marita Orseth Høydal og Hans Fredrik Sunde**

Stadig flere studenter søker hjelp hos psykolog. I 2014 var 1511 studenter innom Studentsamskipnaden i Trondheims psykososiale helsetjeneste, og av disse slet 19 prosent med ulike former for angst. Særlig eksamensangst er et utbredt problem blant studenter. I Studentenes helse og trivselsundersøkelse (Shot) fra 2014, sier om lag hver åttende student at de plages mye av eksamensangst.

Det kan være mange grunner til at angst er så utbredt blant studentmassen.

– Vi pleier å forklare det med at studenter er i en oppbruddssituasjon. De flytter hjemmefra og til et nytt miljø der de skal klare seg på egenhånd, sier avdelingsleder Marianne Ingeborg Karlsen i SiT Råd. Sammen med Ann Marit Longva er hun kursleder for SiTs stressmestringskurs.

Ottar Hummelsund, leder ved SiT psykososial helsetjeneste, sier at angst er en av de hyppigste grunnene til at studenter tar kontakt.

– Det å flytte fra trygge omgivelser til et nytt miljø med nye relasjoner kan være vanskelig for mange. Studenter blir også

utsatt for en prestasjonskultur, og det er lett å komme inn i sirkler hvor man sammenligner seg med andre, sier han.

Hvordan takle angst og stress?

Hummelsund mener at det er viktig å finne ut hva det er som skaper angsten, og om det er mulig å redusere denne ved enkle tiltak som gir følelsen av mestring.

Å utsette deg selv for de situasjonene du er redd for er noe av det mest effektive du kan gjøre, dersom du står lenge nok i situasjonen til at angsten går ned. Med erfaring vil mange kunne skue tilbake og tenke: Hva var det jeg var redd for?

Av og til kan det å lage realistiske planer, og å lære seg å si nei, være til hjelp.

– Mange er flinke til å lage seg planer, men de er ofte litt for optimistiske. Et godt tips er å sette opp tre ting du skal gjøre, og når du er ferdig kan du sette opp tre nye ting, sier hun.

I tillegg har studenter ofte en tendens til å utsette ting. Dette gjør vi når vi ikke helt vet hvor vi skal begynne, og når vi føler at det er mye som er ugjort og diffust. Ofte er det nettopp det å starte som er det vanskeligste.

– Et godt råd er å si til deg selv at du bare skal jobbe i ti minutter. Du lager ikke en plan engang. Du jobber i ti minutter, og så kan du eventuelt ta en liten pause før du tar ti minutter til. Da har du kommet i gang, sier Karlsen.

Ikke multitask

Den største tidstyven for studenter er derimot multitasking, ifølge Longva.

– Jobb med én ting om gangen. Det er en myte at vi er gode på multitasking. Skal vi lære noe for første gang, kan vi bare gjøre én ting om gangen. Mange studenter sliter med å holde på konsentrasjonen over lengre tid, fordi de hele tiden blir avbrutt. Hjernene gjør veldig lite når vi multitasker, men vi blir samtidig utrolig slitne, sier hun.

Longva mener at pusten er den mest effektive måten å regulere stress og følelser på.

– Når vi stresser glemmer vi å puste riktig. Vi puster bare med den øverste delen av brystet, og ikke med magen. Da får vi ikke nok oksygen. Trekk heller pusten dypt, og ta dype åndedrag, råder hun.

HVA ER ANGST?

- Psykisk tilstand som er kjennetegnet ved en følelse av indre uro, spenning og kroppslig ubehag.
- Symptomer kan være hodepine, hjertebank, skjelving, pustevansker, muskelspenninger, svimmelhet og svetting.
- Ifølge statens helsetilsyn vil 25 % av alle mennesker i løpet av livet fylle kriteriene til en eller flere angstlidelser.

HVOR KAN DU SØKE HJELP?

- Helsesøster finnes på de fleste campuser. Vedkommende har taushetsplikt, og du kan prate om hva som helst.
- SiT har en rekke mestringskurs, både for sosial angst, stressmestring og depresjon.
- SiT Psykososial helsetjeneste er et lavtersketilbud for studenter. Du kan bestille time hos Psykososial helsetjeneste dersom du har betalt semesteravgift, og du trenger ingen henvisning fra lege.
- Ta en prat med fastlegen din. Har du ikke fastlege i Trondheim, er det veldig enkelt å bytte fastlege. På tjenester.nav.no/minfastlege/ kan du raskt finne og bytte fastlege selv.
- Snakk med familie, venner og bekjente.

Få hjelp og støtte

En annen ting som kan redusere angst og stress, er sosial støtte. Å snakke med medstudentene dine kan være en god stressdemper.

– Det er lett å sammenligne seg selv med andre, og tenke at de mestrer studiehverdagen mye bedre. Hvis du snakker med dem, vil du derimot finne ut at de har akkurat de samme tankene og bekymringene som deg. Bare det i seg selv er stressreducerende, sier Karlsen.

Karlsen råder også studenter til å utnytte de hjelpetilbudene de har rundt seg, som Studentservice på NTNU, og veiledere rundt omkring.

– Helsesøster finnes på de fleste campuser i Trondheim, de er eksperter på studenthelse, sier hun.

Karlsen mener også at positive affirmasjoner, som «jeg er god nok» og «dette

går fint», kan hjelpe deg i riktig retning.

– Jobb med tankene. Jo oftere du tenker en tanke, desto lettere vil det være å gå tilbake til de samme tankemønstrene. Endre hva du sier til deg selv, og lag nye tankebaner, sier Karlsen.

Helt normalt

Angst er ikke uvanlig, og kommer i mange utgaver. Særlig panikkangst er noe av det mest ubehagelige en kan oppleve.

– Trøsten er at vi rent fysiologisk ikke er laget slik at angststopper kan vare særlig lenge, selv om hvert minutt i en slik tilstand kan oppleves som en evighet, sier Hummelsund.

Longva mener at man bør ta noen skritt tilbake og se på det store bildet.

– Eksamen er viktig, men det er ikke avgjørende for hvor vellykket du blir. Gjør ditt beste. Skjærer det seg kan du alltid

konte eller ta opp faget.

Hummelsund understreker at det er viktig å ta vare på seg selv og helsen sin. For eksempel er det viktig å sove, hvile nok og være i fysisk aktivitet. Det gjør at du har mer å gå på når utfordringene kommer.

Noen ganger skapes angsten av at man lever etter «gamle arbeidstegninger» over seg selv og andre, som er skapt i egen historie og erfaringer. Da kan det å få hjelp være bra for å forstå og bli kjent med seg selv. Slik kan du få regulert angsten og bli friere til å ta selvstendige valg, uten for mye angst.

Det er også viktig å huske på at angst er en normal reaksjon hos mennesker. Angsten hjelper deg med å håndtere en vanskelig situasjon ved å stimulere til handling.

– Den er rett og slett helt nødvendig for at vi mennesker skal kunne overleve, understreker Hummelsund. **UD**

STRESSMESTRING: Ingebjørg Karlsen og Ann Marit Longva arrangerer stressmestringskurs for SiT der studenter får hjelp til å takle hverdagsangst.

TRONDHEIM STUDENTFOTBALLFORENING: Økonomisk ansvarlig Kim C. Ottesen Chankam, leder Jesper Lømo Hansen, leder Emil Swanberg, webansvarlig Oscar Hammerstad og dommeransvarlig Odd-Einar Nervik.

Bryter med Norges Fotballforbund

Studentene som spilte i studentligaen i 6. divisjon syntes kostnadene til Norges Fotballforbund (NFF) ble for store, og tok saken i egne hender. Trondheim Studentfotballforening (TSFF) er en billigere og mer studentvennlig løsning for Gløshaugens linjeforeningslag.

Tekst: **Daniel Nyland** Foto: **Odin Drønen**

Det hele startet som en idé av TSFFs ledere. Jesper Lømo Hansen og Emil Swanberg, da de i fjor som trenere for sitt linjeforeningslag lærte seg å kjenne NFFs system.

– Vi kom inn i økonomien, og så hvordan det fungerte med NFF. Da fikk vi noen ideer om hvordan vi kunne gjøre det bedre, forklarer Swanberg.

Det er flere grunner til at NFFs system ikke passer studentfotballen godt. De økonomiske kostnadene ved administrative avgifter, spilleroverganger og

dommerbetaling er noen. I tillegg legger styret i TSFF vekt på at også den norske fotballsesongen er lite gunstig for studenter.

– I Norge spiller man vår-høst, mens vi nå spiller høst-vår. Dette gjør at det ikke blir så store utskiftninger på laget. Da vi spilte under NFF kunne et lag som var dårlige på våren, få nye spillere i august, og plutselig bli det beste laget i ligaen på høsten, sier Hansen.

Det legges også vekt på at NFF-systemet er lite brukervennlig. En av løsningene TSFF har gjort er å holde overgangsvinduet åpent gjennom hele sesongen.

Mulighet for å utvide

Det var ikke noe problem å få med seg lagene over i den nye ligaen. Ligaen har nå startet, og det vil fram til sommeren bli spilt gruppespill.

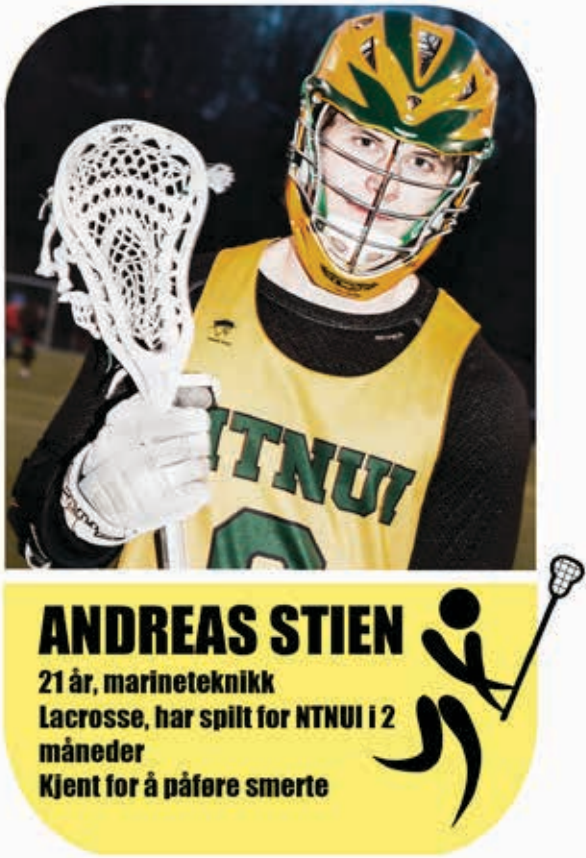
Sportskalender

HVER FREDAG
Hver fredag er det håndball i Hallen på Gløshaugen mellom klokka 16 og 17 med NTNUi mosjon. Du rekker det før gullrekka!

28. MARS
Byåsen Håndball kvinner spiller kamp mot Storhamar klokken 16 i Nidarøhallen. Dette er siste kamp i Grundigligaen for sesongen, og laget har fortsatt mulighet til å klatre et par plasser på tabellen.

PÅSKE
Gå på ski i påsken! Ta med deg Kvikk Lunsj, engangsgrill og pølser.

06. APRIL
Tippeligaen sparkes i gang i Trondheim med Rosenborg mot Aalesund på Lerkendal. Møt opp klokken 18.

– Vi er i det man kan kalle en mellomsesong, hvor lagene er delt opp i grupper. Slik får alle spilt litt fotball før sommeren, og så starter vi opp den nye ligaen fullstendig etter sommeren, forklarer Hansen.

Med de gode resultatene og opplevelsene så langt ser TSFFs styre for seg at en utvidelse er mulig etter hvert. Det snakkes om å få med både Dragvolligaen og Jenteligaen, hvor sistnevnte nå spiller i bedriftsserie.

– Akkurat nå kan vi ikke konkurrere prissmessig med det tilbudet bedriftsfotballen har, men vi ønsker å kunne tilby det, sier Hansen.

God stemning blant lagene

– Jeg tror vi har klart å lage et system som er likt det NFF har. Det er ikke noen som har merket

stor forskjell, forteller dommeransvarlig Odd-Einar Nervik.

Styret ser at det er god stemning blant lagene, ettersom de sparer en del penger på den nye ligaens inntog.

– Det merkes når man kutter mellom ti og tjue tusen per lag. Vi ønsker også å få inn mer penger etter hvert, og kutte enda mer ved å få inn sponsorer, sier økonomiansvarlig Kim C. Ottesen Chankam.

Nervik legger også vekt på at lagene nå er mer involvert i det som skjer i ligaen, og at de har mer igjen for de forslagene og ideene de bringer frem til styret.

Framtidsplaner

Så langt har det vært få problemer med logistikken i ligaen, og styret er positive med tanke på ligaens fremtid.

– Framtiden avhenger av hvem som tar over styret etter oss. Om vi klarer å holde de samme prisene, og forhåpentligvis også får dem ned, ser jeg ingen grunn til at ligaen ikke skal være bærekraftig, sier Hansen.

Synlighet er også viktig for TSFF, og det arbeides med å informere bedre om tilbudet til nye studenter.

– Vi skal bli mer synlige for nye studenter i Trondheim, så de kan finne seg et fotballag å spille for. Da jeg kom hit var det et problem. Målet er at man kan søke på nettet, og at nettsiden vår skal dukke opp med en gang, sier Chankam.

TSFF har også inngått et samarbeid med Norges Studentidrettsforbund (NSI). NSI ser muligheten for å danne tilsvarende ligaer i andre byer, da særlig i Oslo og Bergen. **UD**

SPORTSKOMMENTAR

DANIEL NYLUND
Sportsjournalist

Hvorfor ser vi ikke på den beste fotballen?

Hva som er den beste fotballen kan ses på objektivt og subjektivt. Ved å legge det subjektive og følelsene til side blir spørsmålet heller: Hvorfor ser vi ikke på tysk fotball?

Gamle dager

Det er forståelig at vi nordmenn elsker å se lagene fra «fotballøya». På 80- og 90-tallet var det veldig mange flere norske fotballspillere i England enn det er nå. Tippekampen gjorde sitt inntog, og foreldregenerasjonen vår valgte seg sitt favorittlag, som muligens spiller i League One nå. Vi som vokste opp på 90-tallet fikk også se nordmenn halvveis briljere i England, men den tiden er over. En ny æra er her, og det er nå to norske spillere i Premier League. Hangeland og Ulvestad. Neste år kan de begge spille ett nivå lavere.

Deutschland, Deutschland über alles

Tyskland. Etter EM-fiaskoen i 2000, hvor laget hadde en meget høy snittalder og røk ut i gruppespillet, har det skjedd store endringer i strukturen. Ligaen og lagene har blitt som svigermors drøm for FIFA i et Europa i finanskrise, med overforbrukende klubber, og eierskap i sjeik-land. Det er nesten for godt til å være sant. Klubbene går ikke i underskudd: De er delvis eid av egne supportere, de har billige kampbilletter, høyest tilskuersnitt i Europa, og stor satsing på unge spillere. Mario Götz er nå 22 år, har snart 200 A-lagskamper for Tysklands to beste lag de siste årene, og scoret det eneste målet i VM-finalen 2014. Men det er mer. Det er mange nordmenn i tysk fotball, det er nesten gratis å se på og de spiller den beste fotballen i verden. De er regjerende VM-vinnere. I 2013 spilte Bayern München Champions League-finale mot Borussia Dortmund. På Webley, i London, i fotballens hjemland.

Så hvorfor ikke?

Så hvorfor ser ikke folk på tysk fotball? De fortjener ikke ryktet de har på seg om traust og kjedelig. Vi er i 2015, og fotballen er fantastisk. Vil man egentlig se spillere som er gloriøst av media, og med høyere lønninger enn i noen annen fotballiga i verden? Og hvordan går det egentlig med klubbene fra «balløya» i Champions og Europa League i år? De tyske lagene som så langt har røket ut, har i det meste spilt meget bra, mot noen av verdens beste lag. Følg Wolfsburg og Bayern München videre, og underholdningen vil være av det beste man får. Jeg håper bare Tyskland ikke går i samme fella og begynner å bruke like mye penger. For tenk om de begynner å spille fotball sånn som engelske klubber gjør.

SiT Kafé går med underskudd

Færre handler på SiTs utsalgssteder. Påtroppende styremedlem Vegard Vefring i SiT, mener man må åpne for mer konkurranse på campus.

KAFÉDRIFT

TEKST: **Martin Stubban**

FOTO: **Hans Fredrik Sunde**

SiT fikk et årsresultat på 56 millioner for 2014, men som eneste av SiTs virksomheter gikk SiT Kafé med underskudd. Vefring er kritisk til mattilbudet studentene får ved SiT, og vil åpne for andre aktører på campus.

– Det er ingen grunn til at SiT skal drive storkiosker med lange køer når andre aktører kan selge de samme varene billigere og med lengre åpningstider, sier Vefring.

Ønsker valgfrihet

Han understreker at han fortsatt ønsker at noen av SiTs utsalgssteder skal bestå. En mulighet han ser for seg er at SiT fortsatt tar seg av kantinedriften, mens private aktører som for eksempel Rema 1000 tar seg av dagligvare- og kioskutsalget.

– Dette er i dag praksis på Handelshøyskolens nye campus i Elgeseter gate. Det gir studentene ekstra frihet å ha dagligvarebutikk på campus, sier han. Vefring skisserer også en modell med en såkalt «food court» som er utbredt på universiteter i USA.

– Ideen er at man har et felles sitteareal hvor man har flere aktører i tillegg til SiT som tilbyr mat og drikke. Ulike aktører vil gi gode og forskjellige tilbud rettet mot de ulike behovene studentene har. For eksempel kan det tenkes at tilbudet blir mer differensiert ved at noen går for et billigere konsept enn det som er SiT sin strategi, sier han.

Vefring er mest kritisk til at prisene ved SiTs utsalgssteder er for høye.

– Sammenlignet med aktører som Rema 1000 og Big Bite synes jeg SiT kommer dårlig ut, sier han.

Færre studenter på campus

SiT Kafé, som i dag har ansvaret for kaféer, kiosker og kantiner på HiST og NTNUs campuser, gikk med under-

UNDERSKUDD: Som den eneste av SiTs virksomheter gikk SiT Kafé med tap i 2014.

skudd i fjor. Direktør Kjell Erik Ronæss i SiT Kafé sier at dette skyldes at færre studenter handler i SiTs utsalgssteder.

– Så langt kan det se ut som at dette skyldes at færre studenter befinner seg på campus. Med en økende digitalisering hvor det meste er tilgjengelig på nett studerer man mer hjemmefra, og derfor kjøper færre studenter mat fra våre utsalgssteder, sier Ronæss.

I tillegg påpeker Ronæss at det er vanskelig å drive med overskudd på de mindre campusene. Til tross for at SiT har monopol på matutsalg på de fleste campuser, mener han konkurransen er økende.

– På handelshøyskolen har vi fått konkurranse fra Rema 1000. I tillegg flyttes campusene mot sentrum, og slik sett er det en skjerpet konkurranse-situasjon, sier Ronæss.

Studentene har påvirkningsmulighet

Han mener likevel at private aktører ikke kan slå SiT på fersk nyprodusert mat og personlig service. Dessuten vil SiT på en

annen måte enn private aktører tilpasse seg studentenes behov. Ronæss vektlegger at SiT er tilstede på alle campuser, tilbyr mat for allergikere og at de kan ha lengre åpent i eksamensperioden.

– Studentene har stor påvirkningsmulighet på det tilbudet vi gir. De har flertall i styret til SiT, i tillegg til at vi har et brukerutvalg som skal evaluere tilbudet, sier han.

Vefring mener imidlertid at studentenes påvirkningsmulighet vil bli større med konkurranse fra andre aktører.

– I en situasjon med flere aktører vil studentene ha påvirkningskraft hver eneste dag gjennom sine kjøp. Da vil man kunne påvirke utsalgssteder til å selge produkter som dekker studentenes behov. Dermed skaper man et incentiv til å tiltrekke seg kunder siden de ellers vil miste kunder til andre utsalgssteder, sier Vefring.

«Andre boller»

Som et tiltak for å få studentene til å handle mer hos SiTs utsalgssteder har

man gått i gang med et prosjekt kalt «andre boller».

– Vi ønsker å heve kvaliteten på tilbudet som gis. Vi har innført en ny matfilosofi hvor all maten skal lages fra bunnen med ekte lokale råvarer. I tillegg vil vi gjøre kaféer og kantiner til en mer naturlig møteplass for studentene, med bedre møblering og lengre åpningstider, sier Ronæss.

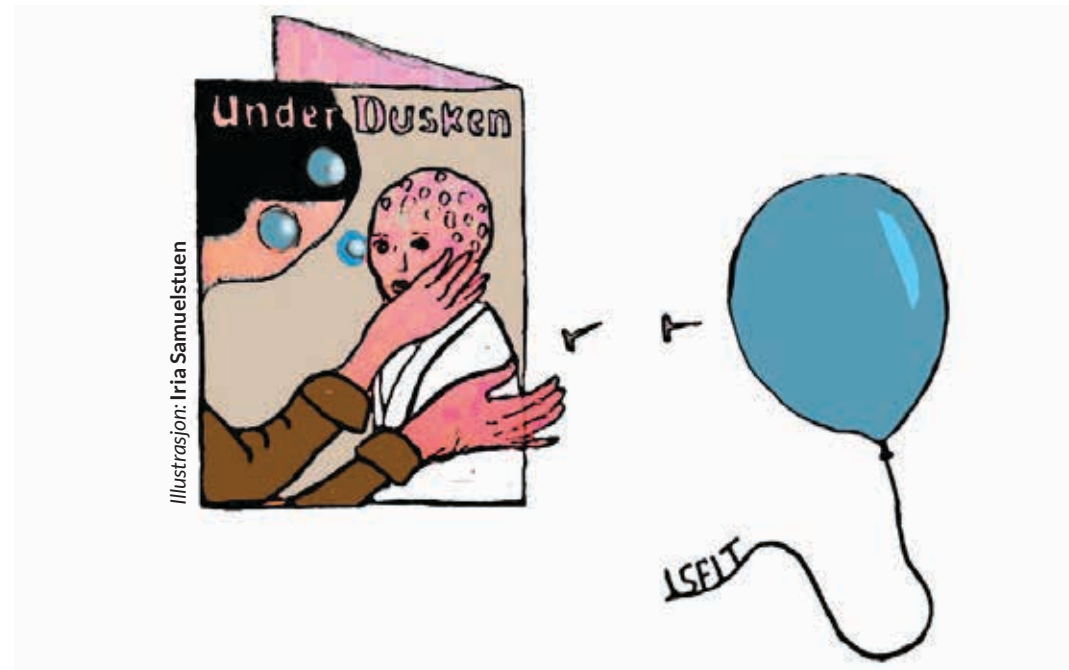
SiT samarbeider med HiST og NTNU om dette, da institusjonene ønsker «levende campuser». Så langt har man innført «andre boller» på Kafé Sito på Dragvoll, kantina på Handelshøyskolen og SiT Kafé Hangaren.

– Tilbakemeldingene så langt har vært positive. På SiTs kundemåling ved årsskiftet fikk SiTs kantiner en fremgang på fire poeng. Studentene er mer fornøyde med kvaliteten på maten, og mer tilfreds med lokalene vi har gjort om. Vi er derfor styrket i troen på at disse tiltakene vil øke tilfredsheten blant studentene og bedre økonomien vår, sier Ronæss. **UD**

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. For å gi rom for alle, begrenses lengden på et innlegg til 3000 tegn inkludert mellomrom. Korte kommentarer og replikker begrenses til 1800 tegn. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på UD's hjemmesider.

Bidrag kan sendes til debattredaktør Ingrid Vik Bakken på: debatt@studentmediene.no

Mens vi venter på at Under Dusken sjekker fakta

ISFiT-kommentaren i Under Dusken 10. mars inneholder noen gode poeng om hvilke målgrupper festivalen prioriterer, og bookinger til kulturprogrammet. Dessverre har denne saken om ISFiT mange faktafeil, og vi sitter igjen med følelsen av kritikk for kritikkens skyld. Er det noe grunnleggende ved ISFiT som irriterer Under Dusken?

ISFiT 2015

På vegne av ISFiT 2015, Merete Haddal Bjåstad, Terje Grytbakk Wold og Hallgjerd Gullaksen Strømsvåg, mellomledere i festivalen.

isfit

Studentenes Fredspris ≠ ISFiT

At fred er blodig alvor er vi enige i, men ISFiT er ikke uttalt som fredsfestival. På isfit.org står definisjonen klart: ISFiT er «en internasjonal studentfestival med et tema av internasjonal, sosial og politisk karakter». Det er også feil at Studentenes fredspris deles ut av ISFiT; den deles ut under ISFiT. Valget av vinner blir gjort av en uavhengig komité.

Inkludering av Trondheim

Dalai Lama-møtet var på Clarion Brattøra, ikke Scandic Lerkendal. Storsalen ble dessverre ikke sikkerhetsgodkjent. Fordelingen av plasser kunne vært mer demokratisk, men vi prioriterte ISFiTs frivillige og deltakere først. Dette burde vi opplyst ved billettsalget. Videre, hva vet Under Dusken (UD) om vår inkludering av ulike studiesteder? Festivalprogrammet vårt er distribuert på alle byens campuser, og vi har vært på Hist og DMMH for å rekruttere frivillige. Vi har også frivillige fra BI. UD

ville heller ikke skrive noe om ISFiT Parliament, det største forsøket på å inkludere trondheimsstudenter i temaarbeidet vårt.

Internasjonalt med Leo?

Inkludering var også tema i kommentaren om ISFiTs «smale og forutsigbare kulturprogram» i januar, også den med faktafeil. Vi prøver ikke å være lillebroren til UKA, men ønsker et kulturprogram for å inkludere trondheimsstudenter. Som internasjonal festival burde vi trukket internasjonale artister og «world music», men med vedtekter om at festivalen skal gå i null, blir utenlandske bookinger risiko. Alternativet er færre arrangement på Huset under ISFiT, noe som ikke tjener noen. Vi mener klart at også deltakerne har et bredt tilbud. For eksempel debattmøtene med innledere fra hele verden, gratis konsertene på Knaus, og to av våre mest suksessrike events, «Jam Session» og «World of Culture», der de selv var artister og DJ.

Dalai Lama

Vi vet at Dalai Lama ikke er korrupsjonsekspert. Han snakket om menneskelig enhet, dialog og moralske prinsipper, relevant for korrupsjonsbekjempelse. Han er likevel ikke helt ukontroversiell, og vår omtalelse av han som «tidenes forbilde», er for unyansert. Men UD-saken om at «Dalai Lama tilhører herskeklassen»

er heller ikke nyansert. Her kommenter Arnulf Kolstad, som nektes akademisk tilknytning til NTNU og som selv har publisert på Marxist Forlag, forholdet mellom Kina og Tibet tilbake til 1940. Psykologiprofessoren blir her brukt som historisk ekspert. Historien mellom de to er ikke uten kritikk av begge parter, men vi mener like fullt at Dalai Lamas verdier er til inspirasjon. For øvrig, hvem kan inviteres til ISFiT om kravet er plettfritt rulleblad?

Forakt for idealisme?

I sakene om Dalai Lama og kulturprogrammet, føles det litt som at UD ønsker å «ta» ISFiT. Det samme kan delvis sies om intervjuet med president Marius Jones, «Homo Idealisticus», som bærer preg av krampaktig hån av hans idealisme. Kommentaren 10. mars antyder også dette når den heller enn «evige workshops om hva som bør gjøres», sier at resolusjonsforslag i Storsalen er løsningen på å sette dagsorden...

Vi stiller derfor spørsmål om det er noe grunnleggende ved ISFiT som irriterer Under Dusken? Er det en forakt for idealisme? Vi tar gjerne diskusjonen, og håper ellers at ISFiT 2017 får velbegrunnet, direkte og gjennomtenkt kritikk, bygget på fakta. Det tjener både ISFiT og Under Dusken.

Journalistopplæring med løn

- Effektiv opplæring i moderne avisjournalistikk
- 6 måneder med teori og praksis i Firda og sjølvvald avis
- Praktikantløn i heile læretida
- Du skriv nynorsk, har stå-på-vilje og vil bli journalist
- Opplæringa startar i Førde 24. august
- Meir om praktikantstillingane på www.nynorskavissenter.no

«Ballasten eg fekk kan ingen høgskule gi meg like fort»

PRAKTIKANT MALENE INDREBØ-LANGLO

Søknadsfrist 15. april

Nynorsk
AVISSENTER
nynorskavissenter.no

Illustrasjon: Katrine Gunnulfsen

Fusjon og veien videre

STUDENTDEMOKRATI

Arbeidsgruppa for studentdemokrati, ved Synne Grøn-vold, leder studentparlamentet, HiST og Jone Trovåg, leder studenttinget, NTNU

Universitets- og høyskolesektoren, og NTNU spesielt, er inne i en meget spennende periode. Sektoren står ovenfor store endringer i tiden fremover. Fra 1. januar i 2016 er NTNU slått sammen med tre andre institusjoner. Høgskolen i Sør-Trøndelag (HiST), høgskolen i Ålesund (HiÅ) og høgskolen i Gjøvik (HiG). NTNU blir da Norges største universitet og får to sattelittcampus i henholdvis Gjøvik og Ålesund.

Denne fusjonen er spennende for de fire institusjonene. Mange lurer på hvorfor. Hva er grunnen til at tre høyskoler skal slå seg sammen med et av Norges mest anerkjente universiteter? Svaret er kvalitet. De fire institusjonene har tatt utfordringen fra Kunnskapsdepartementet (KD) og ønsker å skape noe nytt sammen, som man tror vil heve kvaliteten på de utdanningene man tilbyr. Det er mye å tjene på denne fusjonen. Noen av gevinstene man kan tenke seg er bedre kontakt med næringslivet, større og mer samlede fagmiljøer samt større tyngde i søknader til EUs forskningsmidler. Den nye institusjonen vil tilby utdanningsløp som utfyller hverandre og flere typer utdanningsløp

som for eksempel både 3+2 ingeniørutdanning eller 5-årig integrert sivilingeniør.

Det har lenge vært snakk om hvem og hvor, men det er nå det er tid for å snakke om hvordan. Det er mye som er ukjent enda, vi er fremdeles på et veldig tidlig stadium av fusjonen. Prosjekt «NTNUfusjon» er i startfasen. Spørsmål om hvordan fagmiljøene organiseres og hvordan fakultetene skal se ut er ennå for tidlig å si noe om. Enkelte ting er imidlertid lagt til grunn fra NTNU sin side. Den 5-årige sivilingeniørutdanningen vil bestå i sin nåværende form. Rektoratet vil ha hovedsetet i Trondheim og rektor vil fremdeles være ansatt av styret. Profesjonsutdanning vil også bli en stor del av den nye institusjonen. Det er viktig å presisere at vi ikke skal fusjonere for å legge ned utdanninger, men for å samle fagmiljø og for å kunne tilby større bredde i utdanningsløpene.

Studentdemokratiet får en utfordring når studentene spres utover så store avstander. Man kan i dag tenke seg at Dragvoll er for langt unna rektors kontor. Derfor må man se på hvordan man kan bygge opp et nytt studentdemokrati fra bunnen av, som er bedre enn det vi har i dag. Et studentdemokrati må sikre studentstemmen fra grasrota og med geografiske avstander må det også ivareta studentstemmene fra Gjøvik og Ålesund. Arbeidsgruppa for studentdemokrati ønsker å starte med blanke ark, og ønsker gjerne innspill fra alle studenter ved HiG, HiÅ, HiST og NTNU.

Dette er utfordrende på flere plan. For å ivareta stemmen til studentene ved satelittcampus er det vanskelig å se for seg at det er gjennomførbart uten lokale studentdemokrati. Spørsmål om for eksempel læringsmiljø, lesesaler eller kantiner kan være lite hensiktsmessig å ta avgjørelser om i Trondheim.

Arbeidsgruppa skal utarbeide et forslag til ny struktur for studentdemokratiet. I denne prosessen er det et mål at så mange som mulig blir hørt og kan komme med innspill. Arbeidsgruppa skal ha sitt første møte rett over påske der vi vil diskutere mulige løsninger for studentdemokratiet og hvordan vi skal inkludere flere studenter i prosessen. Det vil bli sendt ut høringer til studentorganisasjoner og laget forum/blogg der det blir mulighet for diskusjoner.

Det er et kjent faktum at det er knapt med ressurser i sektoren. Hele fusjonsprosessen vil koste nye NTNU flere titalls millioner de neste årene, eller kanskje enda mer. Utrekningsarbeidet arbeidsgruppa for studentdemokratiet vil gjøre kommer til å koste veldig lite i denne sammenhengen. Det endelige resultatet kan derimot bli betydelig dyrere enn dagens modell og arbeidsgruppa mener det er viktig at studentdemokrati blir høyt prioritert, også i fremtiden.

All offisiell informasjon om fusjonen vil komme på ntnu.no/fusjon. Følg med her og følg @NTNUfusjon på twitter (her kan man også stille spørsmål).

Flytta på dej!

Det blir ingen studentmakt i Trondheim før studentene selv skaper den.

KOMMUNEVALG

Håkon Eide,
leder av Trondheim Liberale Studenter

Til høsten er det kommunevalg, og bystyret i Trondheim skal settes sammen på nytt. Trondheim kommune er landets tredje største, med et budsjett på nesten 15 milliarder kroner, flere tusen ansatte og et mangfoldig tjenestetilbud. Trondheim er også en av landets tre største studentbyer, og kommunen har en finger med i spillet i alt fra studentboliger til bysykler. Det bør vi være med på å bestemme over.

Mange studenter er folkeregistrert der de opprinnelig kommer fra. De er folkeregistrert i Fredrikstad, på Stryn, i Brønnøysund og i Stavanger, men de bor og studerer i Trondheim. Det gir oss et demokratisk underskudd. I Trondheim har vi omtrent 185 000 innbyggere. Mer enn 15 prosent av disse er studenter, men mange er folkeregistrert andre steder. Det reduserer vår makt over utviklingen i byen vår.

«I believe in equality for everyone, except reporters and photographers.»

Mahatma Gandhi

Vi studenter kan, dersom vi velger det, bli en velgergruppe intet parti kan overse. Flere studenter må bytte folkeregistrering til byen de faktisk bor i. Fristen for å få stemmerett er 30. juni. Selv med en hektisk eksamensperiode rekker du det.

Det handler i bunn og grunn om hvor du lever. Du kjører buss i Trondheim, griller i Trondheims parker, bader på Pirbadet, går på legevakten om du blir akutt syk, og du drar på byen i Trondheim. Alt dette styres av kommunen. Å folkeregistrere deg til Trondheim gjør at du får være med på å bestemme over alt dette. Det gir deg makt, det gir studenter makt, og det vrir politikken i en bedre retning.

Lokalpolitikere er ofte dårlige til å ta høyde for at studenter er en stor og potensielt mektig velgergruppe i sin by. Bystyret trenger flere studenter i styre og stell, og studentbyen Trondheim trenger at vi søker makt. Den eneste måten å gjøre det på er å gripe makten selv, og flytte til dit du faktisk bor. Hvis mange nok gjør det innen 30. juni i år blir Trondheims studenter en kraft å regne med i lokalvalget. Som samtidspoeten Alina Devecerski sang: Du måtte flytta på dej!

STUDENTKVITTER

Under Dusken følger Trondheims studentliv på Twitter.

Følg oss på twitter.com/underdusken

Overhørte et par jenter på Dragvoll klage over dårlig selfielys ute. I fullt alvor. #solformørkelse
@EllenSReitan

De to kuleste tingene jeg har sett i dag: kunnskapsministeren på Gløshaugen, og nordlys over Nidelven. #Trondheim
@Anneheba

den eneste følelsen av mening og fremtid jeg får om dagen er når jeg kjører buss forbi gløshaugen
@vafelhektor

Skulle ønske jeg var fra Trondheim og kunne kommet unna med å synes at alle rundt meg er hææææslige.
@Cellegift

Stolte PhD kandidater ble promotert ved @NTNU. Stilig og stemningsfullt i Aulaen. 100 års tradisjon.
@beritkjelstad

Bestemor er sånne som er fine å ringe når det er et kvarter til bussen kommer. Skravling blir OK da.
@pulverpadde

Likskapen mellom blogger og blottarar: begge avdekker deler av seg sjøl som kanskje ikkje er av of-fentleg interesse.
@TirillHeimdal

Det er kanskje filmen de snakker om, men det er egentlig Fifty Shades-soundtracket alle har stuck i hodet.
@salsvik

Foreleser (~50 år) tar etter kida, gitt: "...det vil fucke opp maktfordelingen vår".
@elisabethalle

Teknostaden

Norges teknologihovedstad er herjet av intern strid og maktkamper.
Dagens studenter og fagansatte betaler prisen.
Hvordan henger egentlig miljøet sammen?

TEKST: MARTIN GUNDERSEN
FOTO: HILDUR AGUSTSDOTTIR
MIDTSIDEBILDE: EIRIK ÅSHEIM

FOLKEFINANSIERING: Bedriften Vepak har til nå hentet inn over 400 000 kroner på en finansieringskampanje som begynte på Studentersamfundet og skal vare til slutten av april.

Den årlige Impello-rapporten som måler teknologimiljøet i byen viser at 40 prosent vet lite eller ingenting om de andre aktørene i nyskapsmiljøet.

– Trondheim har en komparativ fordel mot Oslo når det kommer til teknologi, sier Thor Richard Isaken, redaktør i nettstedet Trondheimtech, som følger miljøet tett.

Likevel uteblir resultatene.

GÆMLISKONFERANSE. I mars ble Technoport-konferansen avholdt for tiende gang. Fjorårets konferanse var den første som omhandlet nyskapning, og målet har siden vært å «være en katalysator for framtidens norske kunnskapsøkonomi ved å holde innovasjon- og entreprenørskapsarrangementer». Aktører i Trondheim og Norge ble invitert til å høre foredrag fra blant annet Nolan Bushnell, som har startet opp 20 selskaper inkludert spillskapet Atari. Andre trekkplastre var Angela Lamont som skal folkefinansiere en månelanding og kveldsunderholdningen «live crowdfunding experience» på Studentersamfundet. Sammen med bonger og eksperimentell musikk,

ble tilskuerne presentert for fire oppstarter som skulle hente penger. Var man ekstra interessert kunne man gå inn på foundedbyme.com for å kjøpe en andel aksjer i selskapene.

Technoport er alt som er bra med Trondheim, og alt som er dårlig. Konferansen har en overvekt av eldre menn som jobber innenfor academia og næringsliv. De fleste sitter i trygge stillinger og forvalter egne organisasjoner, men har lite nærkontakt med miljøet, bortsett fra på konferanser som dette. I den andre enden av skalaen, finner man folk i tyveårene som ønsker å etablere en bedrift eller har holdt på under fem år. Flere av entreprenørene tilstede har muligheten til å lykkes med bedriftene, men spørsmålet er likevel: Hvor er de som nylig har lykket?

HELSETECH. Assistep har kommet seg opp av dødens dal, og er nå en av Trondheims mest lovende oppstarter.

– Det startet med en syretest i 2012, hvor vi gikk ut i fra et problem, sier Halvor Wold.

Han startet opp Assistep sammen med Eirik Medbø for fire år siden. De gikk på det to-årige masterpro-

IMPELLOANALYSEN 2014

- Årlig rapport om teknologimiljøet i Trondheim. Ble første gang utgitt i 2006.

- Siden 2010 har antall nye teknologiselskaper vært i stadig økning, med 2013 som toppår da 67 nye selskaper ble etablert.

- Analysen viser at kun 50 % av bedriftene som er blitt spurt har kunnskap om innvesteringsselskapene i regionen.

- Analysen viser at 40 % i miljøet vet lite eller ingenting om de andre aktørene i nyskapsmiljøet.

ENTREPRENØRER: Assistep har utviklet et produkt for eldre som sliter med å gå opp trapper. Til sommeren skal de lansere produktet i Norge.

grammet kalt NTNUs Entreprenørskole. Samarbeidet har resultert i en «rullator for trapp» slik at gamle kan gå opp trapper uten dødsangst eller hjelp fra andre.

FRAGMENTERT. Assistep-gjengen sitter på Digs, et konsept i Trondheim som lar oppstartsbedrifter leie kontor og dele fellesarealer. Nå har 53 bedrifter tilknytning til lokalet i midtbyen, og det arrangeres stadig konkurranser og kurs.

Samarbeidet mellom de ulike aktørene i Trondheim har de siste årene blitt bedre, men den årlige analysen av teknologimiljøet i byen, Impelloanalysen 2014, trekker fram «at miljøet oppleves som uoversiklig og fragmentert. Ikke akkurat et strålende resultat for teknologihovedstaden i Norge.

I fjor presenterte Siva og Nærings- og fiskeridepartementet en ny satsning på inkubatorer i Norge. Den kunne vise til gode resultater og potensial for vekst. Slike inkubatorer gir ekstra oppfølging i tillegg til kontorplass. Åtte av inkubatorene fikk til sammen 30 millioner kroner, Trondheims to fikk ingenting.

– Vi må få et miljø hvor både studenter og folk som jobber i eksisterende miljøer og tenker på å starte en

bedrift, har et naturlig sted å dra til for å tiltrekke seg investorer, sa tidligere Siva-direktør Erik Haugane i oktober til Universitetsavisa etter at tildelingen ble gjort kjent.

INTERN STRID. Bakteppet for Hauganes uttalelse er en strid som kan spores tilbake til 2003 og en lovendring for kommersialisering av teknologi.

For å revitalisere et miljø med lite samarbeid gikk Sintef, NTNU og Siva inn for å starte opp Accel i 2014.

– Det er en erkjennelse av at det vi alle har gjort hittil ikke har vært godt nok, sa styreleder i Accel Karl Klingsheim til nettstedet Trondheimtech i januar. Planen er nå at Accel skal slå seg sammen med LEN, også kalt Leif Eriksson Nyskapning, men Siva stoppet planene i februar.

– Avtaleforslaget som foreligger mellom NTNU Accel og LEN innebærer etter vårt syn ikke en reell sammenslåing av selskapene. Det framstår som en management-avtale der ting i stor grad fortsetter som før med to selskap, sa kommunikasjonssjef i Siva Roy Strømsnes til Trondheimtech.

ORGANISASJONER

- Start er en studentorganisasjon som jobber for at entreprenørskap og nytenkning skal bli en større del av miljøet på NTNU.

- Spark er en veiledningstjeneste for studenter på NTNU og HiST. Her kan de søke om penger og få hjelp av veiledere med nettverk og gründererfaring.

- NTNUs Entreprenørskole er et toårig masterprogram med mål om å utdanne verdens beste forretningsutviklere. Dette gjøres ved å fokusere på fag som økonomi, strategi og forretningsutvikling i tillegg til å gi praktisk erfaring som gründer.

- Digs er et kontorlandskap hvor entreprenører kan leie seg kontorplass. Holder også arrangementer for gründerinteresserte.

GAMLIS: Nolan Bushnell var en av trekkplastrer under Technoport-konferansen som ble avholdt i Trondheim. Han mener drivkraft er viktigst for å klare seg som gründer.

De interne drakampene forsinket prosesser i hele regionen. Til og med planene om et 40 000 kvadratmeter stort innovasjonssenter i Trondheim er underveis, men intern splid kan velte drømmende om et felles, enormt senter for alle. Over telefon forteller prosjektleder Mariell Toven fra Siva at planene går framover og at de skal arrangere et frokostmøte 15. april for studenter som ønsker å si sin mening.

– Miljøene må ønske dette mer enn Siva. Det må være en samlingsarena, og de etablerte aktørene må jobbe tettere, sier Toven, men som hun understreker:

–Siva er en nasjonal aktør, for oss er det viktig å bygge opp infrastruktur der potensialet er størst.

UNGT ENGASJEMENT. I femte etasje på bygget med det drømmende navnet Perleporten sitter Start NTNU i lokalene til inkubatoren LEN.

– Start skal fylle gapet mellom å ikke ha en idé, og det å ha en idé og nok kunnskap for å realisere den. Etterpå kommer Spark inn, men vi er første leddet. Vi bidrar til skaperlyst, sier leder i Start NTNU, Ås-

mund Skatvedt. Lokallaget i Trondheim er det største i Norge med 53 medlemmer.

I 2014 arrangerte lokallaget syv større sammenstøtelninger, inkludert spillkonferansen Norwegian Games Award, sosialentreprenørskapskonferansen SoPro og minglekveldene kalt Mixer.

– Det er greit å være gründer og student. Hvis ideen ikke lykkes kan man fortsette med utdannelse-

Det er greit å være gründer og student. Hvis ideen ikke lykkes kan man fortsette med utdannelsen

ÅSMUND SKATVEDT
Leder i Start NTNU

en, slik at man ikke står på bar bakke. Jeg tror også næringslivet ser etter folk som prøver å starte en egen bedrift.

MULIGHETER. – Man har en unik mulighet når man går på NTNU til å hente kapital, kunnskap og samle et godt team rundt ideen sin, sier Halvor Wold i AssisteP.

Slik det er i dag, er det få som har god oversikt over hva som rører seg i grundermiljøet i byen. I fjor åpnet Spark offisielt, en sparringspartner for studenter med en idé. Idéhaverne får tilbud om en mentor fra Spark. Sparkmentorene har ofte sine egne oppstartere og kjenner miljøet godt. Slik kan de hjelpe de nye oppstartene med å bygge seg et nettverk og å forstå hva som kreves for å lykkes.

Det er gjennom en unik avtale mellom Trønderenergi og NTNU at mentorene kan jobbe som vitenskaplige assistenter ved universitetet. Samtidig får alle oppstartere fra HiST og NTNU muligheten til å søke om et beløp på opptil 25 000 kroner.

– Vi hadde en ny rekord på antall søkere forrige gang på pengesprøyten, sier Kristine B. Fredriksen som er leder i Spark og går femte året på Entreprenørskolen. Hun er varamedlem i Studentmediene som gir ut Under Dusken, og har tidligere hatt flere lederverv i organisasjonen.

Siden 2014 har Spark gjennom pengesprøyten gitt over 650 000 kroner i starthjelp og hjulpet over 150 studentidéer. Studentene må levere en kort søknad og holde en fem minutter lang presentasjon for å få søknaden godkjent. Med disse pengene får de en første mulighet til å realisere prosjektet.

ENTREPRENØRSKOLEN. 15. april tar Entreprenørskolen opp 35 nye studenter til sitt to-årige program. I den anledning holder de et informasjonsmøte for interesserte.

– Det som er felles er at alle studentene på Entreprenørskolen ønsker å gjøre noe, men de vet ikke nødvendigvis hva, sa Øystein Widding, høvding og grunnlegger av programmet som ble etablert i 2003. Forelesningssalen på Sentralbygget er to tredjedeler fullt, med omlag 80 håpefulle.

Etterpå spandes det øl og pizza i Entreprenørskolens lokaler i nabobygget. En av de rekrutteringsansvarlige for programmet, Guro Grytli Seim mener de kjenner godt til hva som rører seg i nyskapingmiljøet.

– På Entreprenørskolen mangler jeg ikke noe, men for mange ellers på NTNU er nok nyskaping og entreprenørskap fortsatt en fjern tankegang. Noen vil kanskje si at vi lever i en innovasjonsboble her på Entreprenørskolen, forteller Grytli Seim. Hun jobber også på oppstarten Solgrillen som har blitt omtalt av blant annet NRK og Teknisk Ukeblad.

Hun mener det burde vært en felles portal eller et nyhetsbrev for dem som er interesserte. En slik portal kommer kanskje med samlokaliseringen av Entreprenørskolen, Spark og Start. Over sommeren vil de flytte inn i nyrenoverte Gamle Fysikk på Gløshaugen.

Man har en unik mulighet når man går på NTNU til å hente kapital, kunnskap og samle et godt team rundt ideen sin

HALVOR WOLD
AssisteP

Målet er å ha enda mer samarbeid, noe studenter og ansatte ved NTNU har jobbet mot lenge.

MELKER DET OFFENTLIGE. Siden 2012 har gjengen i AssisteP hentet inn 3,6 millioner kroner fra private og offentlige aktører.

– Vis at man brenner for det man gjør, og vis til resultater, sier Eirik Medbø om å hente mest mulig penger utenfra.

Det fire kvadratmeter store kontoret de leier på Digs er overfylt med plastmodeller og matrester. Selv etter en oppfordring om å rydde ser kontoret skittent og rotete ut.

– Du skal bygge en pyramide. Ved å vise hva du har fått til tidligere med mindre beløp øker du din egen troverdighet når du søker om mer penger, sier Medbø.

Samme metodikk mener han følger overgangen fra det som kalles myke penger som man får fra staten og i konkurranser, til når man bytter eierandeler mot pengeinnskudd. Slik AssisteP gikk fram, hentet de først myke penger, før de ble med på crowdfundingen arrangert på Samfundet av Technoport 2014. Der fikk de åtte investorer som investerte tilsammen 700 000 i selskapet. Etterpå presenterte de for et lokalt såkornsfond, som ble med på å investere ytterligere 500 000. Disse pengene var nok til å investere i produksjonsmidler og optimalisering av produktet.

– Vi trodde vi kom til å bruke et halvt år på utvikle en ferdig prototype, må det tok mye lenger tid, sier Medbø, og forteller at de brukte mye tid på å prøve og feile med fysiske modeller.

– Det gjelder å holde motet oppe. Man kommer til å møte mye motgang, man må løfte hodet, sier Wold.

OPPTRAPPER. Over påsken skal produktet testes av ti pilotkunder i regionen. Da skal en rekke eldre- og rehabiliteringssentre prøve ut produktet og gi sine tilbakemeldinger. Går testene bra skal 60 trapperullatorer overleveres etter sommeren. Framtiden ser lys ut, og en rekke distributører fra utlandet har allerede vært i kontakt.

– Innen fem år skal vi selge i flere land enn man kan telle på to hender, og ha påvirket fallstatistikken i landene vi selger i, sier Eirik Medbø.

AssiStep-gjengen fant ut at de fleste fallulykker i hjemmet skjer i trappa eller på badet. I Norge har også de fleste eneboliger to eller flere etasjer, altså er markedet for denne typen helseteknologi stort. Den norske befolkningen blir stadig eldre og ventelistene for en pleieplass er i de fleste kommunene i Norge flere måneder lange. Denne teknologien kan hjelpe mange mennesker, og gi eldre mer selvstendighet.

– Og så er det viktig å påpeke at å gå i trapper er en kjempeviktig aktivitet for dem som har nedsatt mobilitet. Det er de som trenger treningen mest, forklarer Medbø.

BRYTNINGSTID. Med 67 nye teknologibedrifter i 2013 og sterke fagmiljøer, har Trondheim alt som skal til. Det skjer mye bra, men evnen til å løfte fram bedriftene har vært begrenset. Løsningen er nødvendigvis ikke mer penger eller sammenslåinger. Som Grytli Seim fra Entreprenørskolen sier:

– Det har skjedd mye det siste året. Jeg tror det er nå det tar av. **UD**

INGEN HEMMELIGHET: Frank-Thomas deler åpent og ærlig historien sin. Han har viet livet sitt til å spre kunnskap om overgrep fra overgriperens perspektiv.

Frank-Thomas’ åpenbaring

En oppvekst preget av overgrep, mobbing og dop bidro til at Frank-Thomas Holen Andersen selv ble overgriper. Nå har han funnet meningen med livet sitt.

TEKST: Kristian Gisvold FOTO: Eirik Åsheim

Det finnes ikke ett punkt på min tidslinje som kan forklare eller forsvare overgrepene jeg har gjort. Jeg kan ikke si at det var fordi faren min pulte meg i ræva, eller fordi jeg ble mobbet gjennom hele oppveksten, men hvis du blir med gjennom hele reisen så kanskje vil det danne seg et bilde på hvordan det kunne skje.

SAMFUNDSMØTE. I restauranten på hotellet er de ansatte i ferd med å rydde bort etter frokosten. Kvinnen som vasker nabobordet kan ikke unngå å snu seg da Frank-Thomas begynner å fortelle. Setningene inneholder for mange triggerord, og han snakker både høyt og tydelig. Kvelden før var Frank-Thomas en av innleiderne på samfundsmøtet om pedofili og overgrep. Han har sonet for overgrep på fire mindreårige. Men i motsetning til de fleste andre som har sonet sedelighetsdommer, reiser Frank-Thomas rundt og forteller sin historie.

– Det er dere som skal arve jorden. Studentene. Det er deres barn og barnebarn som kommer til å bli overgripere og ofre. Vi må lære av det som har skjedd. Derfor er det møtene med studenter som gir meg mest, forteller han engasjert.

UTRYGG OPPVEKST. Frank-Thomas vokste opp i Molde og hadde en oppvekst preget av utrygghet og mobbing. Faren forgrep seg på han. Etter hvert havnet han i fosterhjem.

– Jeg havnet på en gård i Førde. Der hadde jeg det kjekt. Mobbingen forsvant og jeg fikk venner.

Oppholdet ble avsluttet mot Frank-Thomas’ vilje. Mor og bestemor kom i konflikt med barnevernet og fosterhjemmet. De neste årene ble vanskelige og preget av mer mobbing. Neste stopp ble en skoleskole i Buskerud. Det viste seg å være lurt. Han fant en ro der, og med roen så kom de gode karakterene.

OPERATIV. I en alder av 18 år begynte han å reise rundt som DJ.

– Jeg var en av de første omreisende discjockeyene i Molde. Jeg var ikke særlig god, men det var ingen andre heller da.

Han ble kalt inn til forsvarer. En tilværelse han trivdes bra i. Så bra at han etter hvert befant seg i Libanon. Det ble flere turer nedover i løpet av nittitallet.

– Da jeg var hjemme var jeg helt der oppe. Jeg hadde ikke posttraumatisk stresslidelse, men jeg var i en modus hvor jeg registrerte alt, og jeg levde fortsatt et operativt liv. Og operative liv passer veldig godt i partyverden.

Med festingen kom også rusmisbruket.

– Det ble amfetamin, speed, ecstasy, you name it. Det var noen år der som var utrolig morsomme. Man kan si hva man vil om dop, men man lider seg ikke gjennom det, sier Frank-Thomas, men han legger til:
– Resultatet kan bli noe annet, selvfølgelig.

Det er også viktig å huske at alt er seksualisert i min verden. Alt fra høner til reinsdyr. Det er ikke noe som ikke kan pules

SEKSUALISERT. Gjennom oppveksten har Frank-Thomas regelmessig hatt sex. For det meste med kamerater og bekjente. Etter hvert ble det mindre og mindre sex, og en frustrasjon vokste fram.

– I januar 1997 er jeg tilbake i det sivile liv, og i januar 2000 blir jeg arrestert. I løpet av disse tre årene ble jeg mindre moden og fikk dårligere dømmekraft. Det var nok dopet. Det er også viktig å huske at alt er seksualisert i min verden. Alt fra høner til reinsdyr. Det er ikke noe som ikke kan pules. Jeg har skammet meg i møte med både hund og katt i ettertid.

Et genuint ønske om å ta tak i livet sitt, samt erfaringer ikke alle har, fikk Frank-Thomas til å svare på en annonse i lokalavisa. Støttekontakt for en gutt på 15.

– Denne gutten hadde opplevd noe av det samme som meg, og jeg tenkte at her kan jeg bidra med noe. Samtidig så lå det alltid et ønske der. Et håp om at det skulle skje noe mer. Noe seksuelt. For noe av det som skjer når man blir seksuelt trigget så tidlig som jeg ble, er at jeg alltid har tenkt på sex. Tenkt på muligheten for at det kan bli noe.

Totalt ble Frank-Thomas dømt for overgrep på fire gutter. Den 15 år gamle gutten han var støttekontakt for, og tre kamerater i alderen 13 til 16.

Konseptet fengsel passet ham bra. Som tidligere militær var han vant med å bo på brakke, og institusjonslivet hadde alltid appellert til ham.

– Jeg var glad for å bli arrestert. Ikke da, selvfølgelig, men i ettertid. Livet mitt var på et veldig mørkt sted, og det hadde nok kun blitt verre. Overgrepene hadde ikke stoppet. Så takk Gud for at jeg ble stoppet. Bare synd det skulle gå utover så mange.

GRUPPETERAPI. I løpet av tiden i fengsel gjorde Frank-Thomas et dypdykk i livet sitt. Han leste gjennom gamle logger og dokumenter, og han skrev dagbøker.

FRANK-THOMAS HOLEN ANDERSEN (48)

• Er dømt og har sonet totalt 27 måneder for seksuelle overgrep mot fire gutter mellom 13 og 16 år.

• Var innleder på Samfundsmøtet som omhandlet pedofili og overgrep.

• Beskriver seg selv som 70 % homofil og 30 % heterofil. Ikke pedofil.

• Har siden han sonet ferdig reist rundt og fortalt historien sin offentlig.

• Har startet opp sin egen radiokanal: «Radio Free Your Mind». Den har nå fem medarbeidere.

ET KALL: Frank-Thomas har viet de siste 15 årene til å stå fram med historien sin. Det har han planer om å fortsette med så lenge det trengs.

Han fikk et mål: Å dele sin historie med verden for å vise at man kunne - og hvordan man kunne - forandre seg.

– Det som transformerte meg var ikke at jeg ble skremt av fengselet, men heller at jeg fikk en indre forståelse.

Denne lærdommen kom blant annet gjennom 360 timer med gruppeterapi. Der forsto han at det han ble utsatt for i barndommen ikke var riktig.

– Jeg har vært seksuelt aktivt i nesten hele livet mitt, men jeg har ingen minner hvor dette er vondt. Jeg har ingen minner hvor jeg føler meg krenket eller stigmatisert. Så selv om barndommen min var fylt med mye faenskap, så har den også alltid vært fylt med et ønske om å ha mer sex. At sex var en god ting.

FORSONING. Frank-Thomas kaller prosessen han har gått gjennom for «den alternative veien». Dette fordi han i tiden rett før og under soningen fant styrke i å tenke alternativt, og han hevdet han også har kontakt med ånder og andre spirituelle vesen.

– Hvis det å være religiøs betyr at man tror på ånder og åndskrefter, så er jeg religiøs. Jeg er ikke religiøs fordi det er noen bok eller noe som forteller meg hva jeg skal tenke. Men jeg tror på åndskrefter, så på den måten er jeg superreligiøs.

I løpet av tiden i fengselet valgte også Frank-Thomas å tilgi foreldrene. Han tok opp kontakten med faren via brev, og de fikk snakket ut om det som skjedde.

– Han skammet seg og gråt. Etter dette har vi hatt noen fine stunder sammen, hvor vi har snakket sammen, spilt kort og gjort slike ting som jeg innbiller meg at fedre og sønner gjør.

Frank-Thomas ble dømt til totalt to år og tre måneder i fengsel, men slapp ut etter halvannet år, noe som er normalt ved god oppførsel og vel gjenomført soning. Tiden etter han slapp ut har han brukt på å fortelle sin historie åpent og usensurert.

– Du kan ikke forstå et menneske som er sensurert. Det blir nærmest en demonisk skikkelse, og det lærer vi ikke noe av. Så jeg fant et kall, og jeg tok det. Og jeg har blitt drevet av dette kallet hver dag siden. Derfor valgte jeg å stå frem i media med min historie. Jeg kunne vise til en forandring. Et levd liv.

– **BRENN I HELVETE.** Spesielt en episode har brent seg fast.

– Mens jeg fortsatt var innsatt i Bergen fengsel, så fikk jeg muligheten til å snakke til en skoleklasse. Der fortalte jeg om hvordan det var i fengsel, og litt om hvilke konsekvenser det kunne få å bruke dop. Underveis så spurte jeg elevene flere ganger om hva de trodde jeg sonet for. I løpet av de to timene klarte ingen å gjette det. Jeg fortalte til slutt at jeg satt i fengsel for seksuelle overgrep mot fire gutter mellom 13 og 16 år. Det ble stille i det rommet, altså. For det er klart, at blant de 20-30 elevene i det rommet, så sitter det statistisk sett selvfølgelig barn med den erfaringen.

Etter foredraget fikk elevene et evalueringsskjema å fylle ut. På den ene siden skulle elevene skrive hva de syntes om Frank-Thomas som menneske, på den andre siden hva de syntes om opplegget.

– Det var en jente som skrev at jeg måtte brenne i helvete. Hun mente at jeg ikke hadde livets rett. Det viste seg at hun hadde en bror som hadde blitt utsatt for overgrep. På den andre siden hadde den samme jenta skrevet at dette opplegget var så bra og så viktig at hun håpet alle ungdomsskoleelever i landet fikk muligheten til å delta på det.

KONSEKVENSER. Frank-Thomas’ oppdrag skulle også få konsekvenser. Han har både mistet jobb og leilighet. Likevel angrer han ikke på at han har valgt å gå ut offentlig med sin historie.

– Noen måtte gjøre det, og hvis ikke meg, hvem?
– *Føler du at du har funnet meningen med livet ditt?*
– Ja. Eller, jeg føler jeg har gitt livet en mening.
– *Hva tenker du om deg selv?*

– For en liten stund siden så stilte jeg meg det samme spørsmålet. Jeg var alene på en hytte, og jeg så meg selv i speilet og spurte: Er du stolt av deg selv, Frank-Thomas? Til min store skuffelse så klarte jeg ikke å svare «ja». Tenk det. Helt alene på en hytte, og jeg klarer ikke å si at jeg er stolt av meg selv.

– *Tror du at du kommer dit?*
– Jeg håper det. Hvis jeg dør en relativt lykkelig mann så er det greit, men hvis jeg dør alene og ulykkelig så er det også greit. Jeg forstår hvorfor. **UD**

Vet du ikke hva du skal bli når du blir «stor»?

Fortvil ikke! Ved hjelp av samtaler, samt velprøvd og anerkjent metodikk, er det vårt mål å hjelpe deg å finne utdanningsretninger som passer din personlighet, dine interesser og dine evner og verdier. Slik kan vi sammen øke mulighetene for at du vil lykkes, og at du vil trives med din utdanning og ditt karrierevalg.

 STUDIE- & KARRIEREVALG i samarbeid med

smartKarriere

STUDIE- & KARRIEREVALG

Hvem er vi

Vi er pionerne i bransjen innenfor privat studie- og karriereveiledning, og har over 20 års erfaring innenfor dette feltet. Våre veiledere kjennetegnes av stor grad av empati, åpenhet, tillitsskapende evner og profesjonalitet.

Kontaktinformasjon Trondheim

Elin Østnor
E-post: elin.ostnor@smartkarriere.no
Mobil: 938 73 451

Kontoradresse:
Granåsveien 1,
7048 Trondheim

Ønsker du mer informasjon?

Kontakt oss i dag for en prat om vår studie- og karriereveiledning!

Husk søknadsfrist til høyere utdanning 15. april 2015

www.smartkarriere.no

Lørdagskveld med Jesus

Mens mange av Trondheims studenter gjør seg klare for den obligatoriske lørdagsfylla, tar noen hundre av dem turen til Salem menighet for å komme nærmere Gud.

TEKST: Ingrid Domben FOTO: Odin Drønen

Et smil og en hilsende hånd møter folk i døra idet man kommer inn i en sal som minner mer om seremonilokalene til en borgerlig konfirmasjon enn den tradisjonelle kirka de fleste kjenner igjen fra juleavslutning med barneskolen. Det mest iøyefallende som vitner om at man befinner seg innenfor kristne dører, er et trekors på scenen og et digert bilde av Jesus på veggen. Lokalet runger av folk som ler, prater og hilser på hverandre. NTNU-studenten Audun Tufte Larsen har ansvar for Ny-i-Salem-gruppen og har påtatt seg rollen som møteguide for Under Duskens besøk. Han hilser oss med en overveldende vennlighet

FELLESSKAP. Fra stolene bakerst i rommet er det enkelt å få oversikt over hva som foregår

framme på scenen og i resten av salen. Lederen for Salem dukker opp bak mikrofonen med løfte om premie til alle som hilser på noen de ikke kjenner. I neste øyeblikk utveksles håndtrykk og smil i forsamlingen, etterfulgt av utdeling av sjokolade som omsider når oss bakerst i rommet. Det er tydelig at her er det viktig å være imøtekommende og inkluderende, helt fra du setter foten innfor dørstokken. Atmosfæren er trygg og varm, belysningen dempet, og alt ligger til rette for at tilbedelsen av Jesus skal gå sin vante gang.

ARMER I VÆRET. Foran korset har lovsangbandet stilt seg opp. Det enorme lyd- og lysbordet bakerst i lokalet viser noe av sin nytte i det sangteksten dukker opp på veggen, og gir alle

mulighet til å synge med. Det spilles blant annet coverlåter med egne Jesustekster, noen rolige og andre med mer trykk.

For en som tidligere verken har møtt Jesus eller kjent hans nærvær, kan synet av mennesker som tilsynelatende er i kontakt med Gud virke spesielt. Noen lukker bare øynene, mens andre holder armene i været.

– Lovsang er en måte å tilbe Gud på. Under lovsangen er det ikke bandet som står i fokus, men muligheten til å komme nærmere Gud og til å bli bedre kjent med han, forteller Larsen.

Summingen fra salen gjennom hele møtet bekrefter at denne sammenkomsten er ganske uhytellig sammenliknet med «vanlige» gudstjenester. Utover sosialiseringen med Jesus er det også rom for

HANDS UP: Mens lovsbandet spiller, engasjeres forsamlingen til eveigheten og forbi.

GJØR DET SAMMEN: Medlemmene helbreder hverandre gjennom bønn og fysisk kontakt.

prat med hverandre. Ifølge Larsen er det helt opp til en selv hvor involvert man ønsker å være i gudstjenesten.

TRO OG VITENSKAP. Larsen er sivilingeniørstudent ved linja Energi og miljø. På spørsmål om hvordan det er å kombinere sin kristne tro med realfagsstudier forklarer han at det gir opphav til tvil, men at vitenskapen bare kan fortelle hvordan mens Gud kan forklare hvorfor. Han prater ærlig om det å være kristen og om de utfordringer det kan føre med seg, om de store spørsmålene i livet, og om Salem.

– Ved å tro finner jeg svar på de store spørsmålene, og en dypere mening med livet. I dag er det et enormt fokus på å være vellykket, ha penger og få oppmerksomhet. Dette betyr lite for meg når jeg har Gud. Jeg ønsker først og fremst å forstå verden gjennom han, og å forstå Gud. Om jeg

Det som står i bibelen er idioti og ikke mulig å forklare hvis man ikke tror

MØTELEDER I SALEM MENIGHET

sitter på skolen og sliter med en øving finner jeg ro og fred gjennom å tenke at Gud ikke har satt meg på denne jorda for å gjøre øvinger, sier han og ler.

POP-UP KIRKE. Det er duket for tale av den tidligere studentpastor Ørjan Tinnen for Salem. Han taler med engasjement, humor og en folkelig tone, og har til og med laget en Power point for at forsamlingen lettere skal henge med. Han taler om at kirken er for alle. Ikke som et tradisjonelt bedehus, men som et sted som er overalt til en hver tid. Med innlevelse deler han sine egne opplevelser av at kirken ikke er begrenset til fire vegger og et klokketårn, og av å oppleve Jesus’ tilstedeværelse midt på bordet under et middagsselskap. Talen avsluttes av møteleder med en bønn. Han snakker åpent om det å tvile og det å tro, og om hvilke utfordringer man kan møte i hverdagen.

– Tro er et mysterium som ikke kan forklares.

KONTAKTER JESUS: Gjennom lovsang opplever menigheten å komme nærmere Jesus.

Det som står i bibelen er idioti og ikke mulig å forklare hvis man ikke tror, sier han.

Underveis i bønnen kan man høre lyden av «amen» fra salen. Det er overraskende åpne og ærlige ord som blir sagt, og det virker som om det generelt er stor åpenhet i Salem menighet, med rom for å tvile og å dele. Det skal være et sted som føles som hjemme, et sted å oppsøke folk med samme livssyn, og et sted man kan være seg selv sammen med andre. Dette er nok en stor del av grunnen til at Salem har opplevd en enorm økning av unge voksne som trekker til menigheten de siste årene.

BØNN OG HELBREDELSE. Møtet begynner å nærme seg slutten. Før lovsangbandet spiller sine siste sanger, kan forsamlingen heale hverandre gjennom bønn.

– Hvis noen i salen har vondt kan de rekke opp hånda, så kan de rundt legge sin hånd på dem og

be for at smertene skal bli borte, sier møtelederen fra scenen.

Larsen legger til at det er mulighet for å spørre om å bli bedd for om man har det vanskelig. En ung mann et par rader foran har fått fem hender på ryggen. De konsentrerer seg, lukker øynene og ber. Bak oss står to menn i en intens healingprosess. Den ene mannens hender griper om hodet til den andre, og slik blir de stående lenge, uten å la seg forstyrre av at folk rundt dem etter hvert glir tilbake til vanlige samtaler.

Med et utgangspunkt om å åpne opp for muligheten til å finne Jesus, forlater vi nå Salem fulle av nye inntrykk etter en opplevelse som var veldig ulik noe vi har opplevd før. Mens resten av forsamlingen fra Salem drar videre, tar vi turen til Samfundet for å gjøre som de fleste andre av Trondheims studenter. Om fordommene har blitt færre eller flere er vi fortsatt usikre på. Vi sitter uansett igjen med en følelse av tilhørighet, til tross for at ingen av oss fant Jesus. **UD**

SALEM

- Salem menighet er Normisjons menighet i Trondheim. De er tilknyttet Den norske kirke.
- På lørdagskvelden samles ca 3-400 unge voksne på gudstjeneste i menigheten.
- Gudstjenestene har fokus på lovsang, forbønn og forkynnelse.
- Salem har opplevd en økning av unge voksne som tar turen til lørdagsmøtene de siste årene.

FOR DÅRLIG: Gabriel Qvigstad mener oppslutningen på møtene må opp for å forbedre demokratiet.

– Oppslutningen må opp

Dårlig oppmøte og lite engasjement blant medlemmene er et problem for demokratiet på Samfundet.

► SAMFUNDET

TEKST: **Tonje Jacobsen**
FOTO: **Hans Fredrik Sunde**

Studentersamfundet er en demokratisk organisasjon, og alle med gyldig medlemskap har rett til å delta i valg og avstemninger. Likevel uteblir den politiske interessen hos flertallet av Samfundets medlemmer, og gode forbedringer er vanskelig å finne.

Nei til nett og onsdag

Det har tidligere vært vurdert å åpne for at medlemmene på Samfundet kan stemme over nett ved valgene uten å være til stede i Storsalen. Leder Per Fridtjof Larssen av Studentersamfundet ser at det kan føre til at flere får muligheten til å stemme, men mener

det er problematisk.

– Hvis man ikke er interessert nok til å høre på valget kan man sette spørsmålstegn ved om det er hensiktsmessig å stemme. Hvis du flytter avstemningene ut av salen er det kun de mest engasjerte som sitter i salen og stiller spørsmål til kandidatene, og det blir også uheldig, sier han.

Det har også blitt vurdert å flytte Samfundsmøtene til onsdager. Slik situasjonen er nå, legges de nesten utlukkende til lørdag kveld. Flytting har blitt testet og det har vært tatt opp i Storsalen. Beslutningen ble at møtene skulle forbli på lørdager.

– Det må finnes bedre løsninger for å forbedre situasjonen, og utfordringen er å tørre å tenke nytt og ikke bare tro at det er enkeltvis disse to tiltakene som skal revolusjonere oppslutningen, sier Larssen.

–Det er elitistisk

Det er Gabriel Qvigstad uenig i. Han tok initiativ til å flytte møtene til onsdager, noe han tror vil ha stor effekt på oppslutningen.

– Da jeg først kom til byen gikk det lang tid før jeg overhode fikk med meg at det var interessante møter på Samfundet. Jeg syntes det var veldig rart at de var på lørdager, og har snakket med mange som er enige med meg, forteller han.

Qvigstad mener at politiske møter ikke hører hjemme på lørdagskveld, og at langt flere ville satt av onsdag kveld for å møte. I tillegg mener han at det ville skapt en kontinuitet ved at folk kom for møtene i seg selv, ikke de enkelte temaene.

– Hadde man hatt mer kontakt med medlemsmassen utenfor Samfundet, så tror jeg svaret ville vært klart,

sier han.

Qvigstad tviler ikke på at onsdagsmøter ville gitt et større og mer variert oppmøte.

– Slik oppslutningen er på møtene nå, er det mest folk som har vært med på Samfundet lenge som kommer. Det er elitistisk. Jeg tror oppslutningen på møtene må opp først, så vil demokratiet bli bedre som et resultat, sier Qvigstad.

Samtidig er han enig i at engasjement er viktig, man kan ikke tvinge medlemmer til å bry seg. Han tviler ikke på at alle vil at Samfundet skal fungere best mulig politisk sett.

– Kan være problematisk

Førsteamanuensis Jo Jakobsen ved institutt for sosiologi og statsvitenskap, mener det kan være problematisk med lav oppslutning under valg.

– Deltakelse i avstemninger er sentralt i et demokrati. På nasjonalt plan ville det utvilsomt vært problematisk med lav oppslutning. I Norge kommer høy legitimitet av høy valgdeltakelse, og man kan oppleve et legitimitetsproblem om folk ikke bryr seg, sier han.

Et annet problem er at lav valgdeltakelse som oftest betyr at det er de mest engasjerte og interesserte som deltar. Det kan føre til at valgresultatet blir lite representativt for hele gruppen. Men samtidig vil han ikke anbefale økt press på de øvrige medlemmene for å få dem til å stemme.

– Å skulle presse folk til å stemme over ting de egentlig ikke bryr seg om er mot sin hensikt i en slik sammenheng. Engasjement og interesse bør ligge til grunn for at man skal stemme, sier han.

Oppgang i oppmøte

Per Fridtjof Larssen forteller at oppmøte på samfundsmøtene har hatt en oppgang siden høstsemesteret.

– I gjennomsnitt ligger oppmøtet på rundt 285 stykker, og det er vi relativt fornøyde med. Det er større kapasitet i Storsalen, men ikke alltid så lett å finne emner som engasjerer så mange, sier han.

Å øke oppslutningen rundt Samfundsmøtene er noe han og Styret har stort fokus på. Blant annet forsøker de å styrke informasjonen om og bevisstgjøringen rundt møtene.

– Det er i vår interesse å sørge for at informasjon skal være lett tilgjengelig og nå ut til medlemmene på en god måte, sier han.

Han ser at markedsføringen kan være bedre. Samtidig er det ikke urimelig å kreve at medlemmene ak-

tivt oppsøker informasjon på egen hånd, mener han.

– Demokrati handler også om individets eget valg om å engasjere seg. Det skal gå på interesse også. En av utfordringene vi har i dag er at medlemsmassen er såpass stor at man må anerkjenne at ikke alle kjøper medlemskap for å votere i Storsalen, sier han.

Larssen er uansett ikke i tvil om at Samfundet kan kalles demokratisk.

– Alle møtene er tilrettelagt for at folk skal komme, og det klarer man å prioritere dersom man synes det er viktig., sier han.

Møtte stor motstand

– Det handler om tradisjon, Samfundsmøtene skal være hjertet av Samfundet. Jeg tror de som er uenige med meg synes det er skummelt å flytte på

det, sier Qvigstad.

Avstemningen om å flytte møtene fant sted på et Samfunsmøte som var holdt på en lørdag. Omlag 30 prosent av de oppmøtte stemte for Qvigstads forslag om å flytte møtet til onsdager.

– Jeg er fornøyd med de tallene fordi det viser at en prosess er i gang med å forandre det. Ledere fra så langt tilbake som 2005 kom for å tale imot forslaget mitt, sier han.

Qvigstad sier at det er paradoksalt at dersom flere av de som møtte opp for å stemme i mot forslaget dro på Samfundsmøtene til vanlig, så ville demokratiet på Samfundet vært bedre.

– Jeg er ikke bitter, bare veldig uenig, fastslår han. **UD**

FIRE OM HUSET

1. Er du engasjert i det politiske på Samfundet?
2. Blir det lagt nok arbeid i å engasjere medlemmene?
3. Hva tenker du om en oppslutning på 2-3 prosent på møtene og valgene som blir avholdt?

Tonje Gamman Grønning, 22 år
lærerstudiet på HiST,
gjengmedlem i SIT

1. Litt, jeg har vært på noen Samfundsmøter og var med å stemme på leder ved forrige valg. Jeg er fortsatt ganske ny i Trondheim så jeg er ikke kommet helt inn i det enda.

2. Jeg tror det kunne blitt gjort mer, Samfundsmøtene kommer litt i skyggen av alt annet. Kanskje det er litt på grunn av tidspunktet. På mitt campus (Rotvoll) er det ikke så mye markedsføring, så det kunne godt vært mer info her.

3. Det er lite. Men jeg synes de reglene de har nå for minimum antall stemmer og sånt er ok, jeg tror ikke man kan ha det så annerledes om man skal klare å få gjennom noe. Det hadde vært mye kulere om man klarte å få med flere, da.

Katrine Andresen, 22 år
biologi
pang i Lørdagskomiteen

1. Jeg kunne fort ha vært engasjert, men jeg vet ikke helt hva som gjør at jeg og mange andre ikke er det. Folk prioriterer kanskje annerledes. Det er dumt, fordi man burde være med å mene mer. Men jeg er ofte på Samfundsmøter da.

2. Det er så mange som ikke vet om muligheten til å engasjere seg og dra på Samfundsmøter. Det burde bli brakt ut til studentene mer. De engasjerte oppsøker møtene, mens andre trenger kanskje å få det mer rett foran seg. De er flinke på markedsføringen, men det er kanskje de mest aktive på Samfundet som får med seg ting.

3. Det er dumt. Da får man ikke meningen til hele medlemsmassen, men man kan ikke forvente at alle interesserer seg. Men det burde vært en høyere prosentandel, i hvert fall på valgene.

Dennis Chan, 19 år
bioteknologi
medlem

1. Nei, nesten ikke i det hele tatt. Jeg er veldig realfagsperson, og alt det politiske ved Samfundet interesserer meg ikke så mye. Jeg tror ikke jeg ville dratt på Samfundsmøte såfremt ikke noen dro meg med for å være sosial.

2. De gjør vel ikke så mye annet enn plakater på skoler, facebook og sånt. Men jeg synes ikke det er lite, til og med jeg som ikke bryr meg får med meg en del.

3. Det vil jeg egentlig si er ganske mange mennesker, er ikke det et greit oppmøte? Det er synd siden Storsalen har ganske mye mer plass, da. For min del er det ikke interessant å dra på møter, men det er fortsatt veldig fengende temaer som tas opp. Så sann sett er det egentlig rart at ikke flere på møtene.

Sondre Bø Kongsgård, 21 år
nanoteknologi
medlem

1. Nei, det er lavt på min prioriteringsliste. Jeg har andre engasjement som tar opp tiden min.

2. Jeg har hørt lite om det, men det betyr ikke at det ikke er lagt nok arbeid i det. Men jeg har sett at det er mange arenaer der det blæstes. Hvis man bare deltar på et arrangement på Samfundet i ny og ne så er man kanskje ikke i rette modus til å få med seg sånne ting.

3. En ting jeg tenker er at mange medlemmer som meg kjøper medlemskap fordi vi ønsker å støtte Samfundet på generell basis, også er det andre som er ekstra engasjerte - og de drar på møtene.

Illustrasjon: Ellinor Egeberg

Ikke nok å bruse med fjæra

Et høyere antall kvinner og innvandrere i mediene bidrar ikke nødvendigvis til en mer nyansert dekning.

DANIEL PAUL JOHANSEN GUANIO
Kulturjournalist

MEDIER

Et ord som blir brukt mye i forbindelse med medieforskning og marginalisering, er underrepresentasjon. Kvinner blir underrepresentert i mediene. Fordelingen mellom kvinnelige og mannlige kilder i landets avisoppslag er ujevn. Det samme gjelder innvandrerne. Skal vi tro den nyeste analysen fra Retriever, preges mediedekningen fortsatt av at innvandrere fremstilles som avvikere på skygesiden av samfunnet. Igjen: Både kvinner og innvandrere, og kanskje spesielt kvinnelige innvandrere, blir jevnt over underrepresentert i landets aviser. Ordbruken sier oss noe om tall som burde ha vært høyere, om statistiske realiteter. Man kan vel si det sånn at bruken av ordet underrepresentert er overrepresentert

i medienes egne gjengivelser av analysen. **La meg gå inn for** et ord som kanskje speiler mer enn bare tall: Misrepresentasjon. Ordet eksisterer ikke i norske ordbøker, men utsondrer umiddelbart et dypere alvor enn sin statistiske slektning. Det har en idealistisk klangbunn som i større grad spiller opp til refleksjoner rundt de sosiale konsekvensene. Når noe misrepresenteres, presenteres det som noe annet enn hva det er. At kvinner og innvandrere blir underrepresentert beskriver det samme problemet, men uten å pirke i den kollektive samvitligheten. Når kvinner og innvandrere blir misrepresentert, er de samtidig ofre for feilaktig fremstilling – at den er systematisk sier ingenting om konsekvensene. Så hvilke assosiasjoner bør ordbruken vekke?

Vel, først og fremst at mediene ikke bør settes på en piedestall. Medienes samfunnsoppdrag er reelt, men oppdraget er teoretisk: At mediene i praksis kun gjenspeiler deler av virkeligheten, er også en del av virke-

ligheten. Intet nytt under solen her. Enda viktigere er assosiasjonen til medlemmer av gruppen det gjelder, være det seg en kvinne eller innvandrere eller kvinnelig innvandrer. Jeg tør å påstå at mange kan finne seg i å bli underrepresentert, men at ingen vil finne seg i å bli misrepresentert, og akkurat det speiler alvoret slik det heller bør speiles. Når man i medieforskningen snakker om en såkalt «symbolisk virkelighet», snakker man også om at mediene skyver vår oppfatning av reelle forhold i en annen retning enn den objektive virkeligheten.

Da det nylig ble offentliggjort at ransbølgen i Oslo høsten 2013 slettes ikke var en ransbølge, men en språklig overdrivelse fra politiets side («vi skulle ikke ha brukt ordet ransbølge overfor mediene»), ser man fort hvordan or-

dbruken i media kan få sosiale konsekvenser. Hele landet kunne lese om tillopet til anarkistiske tilstander i hovedstaden. Bekymringen for «ransbølgen» blant Oslo-beboere steg. **Og nå som Retriever** har funnet at innvandrere fortsatt blir underrepresentert i mediene, på tross av økende tilstedeværelse i landets bygder og byer, bruker vi igjen ord som beskriver mengde. Men hvorfor mengde? Når vi leser at innvandrere i en overvekt av tilfellene blir omtalt i saker om kriminalitet, ekstremisme og asylpolitikk, bør ikke bekymringen vår være hvor få innvandrere som slipper til i nyhetsbildet. Bekymringen bør være hva vi tenker om de som ikke slipper til, og hvordan de som slipper til omtales. Og med ett er vi tilbake på ordet som egentlig ikke er offisielt definert: misrepresentasjon. For har vi kommet noen vei hvis antallet kvinner omtalt som karrieresultne ledertyper og veljusterte kropper, stiger med 30 prosent?

Radio Revolt er tilbake på lufta!

Studentradioen Radio Revolt har det siste året sendt utelukkende på netstream. Nå vender Trondheims studentradio tilbake til eteren, og bytter ut FM med DAB+

RADIO

TEKST: **Emil Flakk, Miriam Nesbø, Torstein Hågård Bakke**
FOTO: **Marius Nyheim Kristoffersen**

Martin Haugsand leder Studentmediene i Trondheims DAB-komité. Han er ansvarlig for at studentradioen nå er på DAB og forteller at den tunge tiden nå er over.

– Fem år etter at Trond Giske fra-tok Radio Revolt 24/7-konsesjonen, er vi nå tilbake som d gnradio på DAB, sier han.

Selv om radioen mistet egen konsesjon i 2010, forteller redaktør Kris Monsen i Radio Revolt at de ikke har sendt utelukkende på nett siden da.

– I en periode delte vi sendetid med en misjonsradio, som av og til førte til morsomme lytteropplevelse. Man fikk b nnetime den ene timen og tungmetall den andre, sier Monsen.

Motivasjon og tilgjengelighet

Radioredakt r Monsen fryder seg over utviklinga, og trekker fram at DAB vil gjøre veien til student rer lettere.

– Vi blir mer tilgjengelige nå som vi er på DAB+, både for Trondheims-studenter og de som er interessert i et radiotilbud utenom det vanlige, sier han.

Monsen mener også at dette vil være oppmuntrende for de som jobber frivillig for   drive radiokanalen.

– Dette vil uten tvil motivere våre medarbeidere, som kun har opplevd en ren nettradio i nesten ett år, forklarer han.

Kari Br ske er tidligere radio-redaktør og sendte fredag 20. mars live på lufta med programmet *Nesten Helg*. Selv om hun mener det uansett er gøy   drive med radio, er hun enig med Monsen i at økt tilgjengelighet gjør en del med motivasjonen.

– Bare det   markedsføre oss er mer motiverende nå når vi kan si at «jo, vi er på DAB!» N  føles det mer som at vi faktisk lager radio, sier hun. Br ske har vært aktiv i Radio Revolt i over tre år, og forteller at DAB-debuten har vært s v rt etterlengtet.

– Det   endelig føle at folk hører på alle de fantastiske intervjuene vi gjør, og alt det arbeidet vi legger ned, er kanskje det beste med hele greia, sier hun.

DAB-RADIO: – 5 år etter at Trond Giske tok fra Radio Revolt 24/7-konsesjonen, er vi nå tilbake som d gnradio på DAB, sier Martin Haugsland

Nysatsinger og samarbeid i vente

Radioredakt r Monsen forteller at det vil bli en spennende utfordring   fyller det nye sendeskjemaet.

– Vi ønsker   gi en god lytteropplevelse. Radio Revolt er drevet utelukkende på frivillig basis, og vi vil derfor samarbeide med Studentradioen i Bergen (SRiB) og Radio Nova i Oslo for   få så mye studentrelevant stoff som mulig, sier han.

Monsen trekker fram satsingen på aktueltprogrammet Reaktor som et eksempel på nye typer stoff.

– Vi jobber også med   blant annet lansere et helseprogram, med særlig vekt på studenthelse. Vi vil i tillegg begynne   ta opp gjesteforelesninger på flere campus, Samfundsmøter og mye mer. Alt for   gi alle i Trondheim et unikt radiotilbud.

– *Er det planlagt noen feiring?*

– Vi kommer til   feire med   sende direkte fra diverse campus og Samfundet. Radiokonkurranser vil bli holdt, og vi skal det ut flere DAB-radioer! Et par andre radioevents er også underveis. Målet vårt er   få flest mulig Trondheimsstudenter interessert i v r plattform og innholdet vi tilbyr, sier Monsen.

– **Gir studentene det de fortjener** Daglig leder Mikkell Bolstad Dæhli i Studentmediene i Trondheim AS er

fornøyd med konsesjonstildelingen.

– Eierne v re (SiT og Studentersamfundet i Trondhjem) har som mål at vi skal bli Nordens beste studentby, og da bør man ha en lett tilgjengelig studentradio, sier han, og legger til:

– Nå kan studentene få det solide og brede radiotilbudet de fortjener, avslutter han.

MERKNAD: Studentmediene i Trondheim, som driver Radio Revolt, driver også Under Dusken. Alle medarbeidere er medlem av samme gjeng ved Studentersamfundet i Trondhjem.

DAB

- Digital Audio Broadcasting (DAB) er en form for digitalradio over et egnet nett
- NRKs DAB-sendinger startet i april 1994, men de første utpr vningene av nettet begynte i 1991.
- Lokal-DAB+-nettet i Trondheim ble åpnet av Radio Revolts egen Martin Haugsand 20. mars 2015.

Kilde: Wikipedia

RADIO REVOLT

- Stiftet 17. november 1984.
- Røttene går tilbake til UKEsenderen, som var et radioprogram som gikk under UKA. Programmet var ett av få med dispensasjon fra NRKs kringkastingsmonopol.
- Tidligere en selvstendig gjeng på Samfundet, men nå en del av Studentmediene. Driftsmessig en del av Studentmediene i Trondheim AS (tidl. Mediastud), som også driver bl. a.Under Dusken og dusken.no
- Mistet d gnkonsesjonen i 2010, og sendte fram til 2014 FM-konsesjonen Norea Mediemisjon, som de delte med en kristen radiokanal.
- Trond Giske har blitt en framtr dende blant Radion og Studentmedienes medarbeidere på grunn av tapet av FM-konsesjonen.
- Første sending på DAB var:

Kilde: Studentmediene i Trondheim.

Sex på skrift

I et ellers åpent og liberalt samfunn har erotikk fremdeles evnen til å provosere og frembringe skam.

TEKST: SUNNIVA HEIM ILLUSTRASJON: CAMILLA DAHLSTRØM

Sex og erotikk har gjennom Norges historie både inspirert og sjokkert lesere og forfattere. Flere forfattere har også blitt saksøkt og arrestert for det erotiske aspektet ved sine bøker.

Blant dem er Agnar Mykle og Jens Bjørneboe, som skrev dristige skildringer av seksualitet, noe som ikke var akseptert i Norge på 50- og 60- tallet. Siden den gang har mange tabuer blitt brutt, og man skulle tro at det i dag ikke finnes flere tabuer å bryte.

Likevel ble det ramaskrik i den norske offentlighet da den utradisjonelle presten Einar Gelius kom med boka *Sex i bibelen* i 2010. Den var også medvirkende til at han måtte fratre sin stilling som sogneprest i Vålerenga kirke i 2011, og at han ikke fikk stillingen som sogneprest i Ibestad menighet i Troms, til tross for at han var eneste søker.

Religion, sex og makt: en farlig treenighet?

Einar Gelius forteller at motivasjonen for å skrive boka *Sex i bibelen* var å ta et oppgjør med kirkens fordømmende holdning til seksualitet. Han mener at kirken opp i gjennom historien har påført mange mennesker både skyld og skam knyttet til kropp og seksualitet.

– Jeg ønsket å vise at Bibelen har tekster som gir oss et positivt bilde av sex. Dessuten har vi de siste årene opplevd overgrepssaker i kirken som har forsterket at synet på religion, sex og makt kan være en farlig treenighet.

Jeg ønsket med boka å frigjøre seksualiteten fra kirkens klamme grep - og fortelle at seksualitet er en viktig og vakker del av skapelsen, sier han.

Gelius tror erotisk litteratur fremdeles er tabubelagt i mange miljøer. Han mener det er et tema man verken snakker eller skriver om, og at mange sliter med nettopp skam og skyld knyttet til sin egen seksualitet.

– Det skyldes nok mye vår kristne, pietistiske arv som har preget mange generasjoner nordmenn. Religion er makt, og denne makten har ofte dreid seg om å kontrollere menneskers seksualitet. Vi må hele tiden frigjøres fra de

Jeg ønsket med boka å frigjøre seksualiteten fra kirkens klamme grep

EINAR GELIUS

Prest

krefter som kontrollerer og utøver makt over mennesker. Først når vi ikke lenger lar oss kontrollere, kan vi få et åpent og avslappet forhold til vår egen seksualitet, sier han.

Et blad for kåthet og glede

Siden 1984 har Terje Gammelsrud vært redaktør og utgiver av det erotiske tidsskriftet *Cupido*.

Han mener at *Cupido* skiller seg ut fra andre sexblader, først og fremst fordi det ble unnfanget i et møte mellom kritisk journalistikk, sexologisk fagmiljø og et feministisk 80-tallsopprør mot porno.

Gammelsrud sier at selv om de opplevde et relativt kortvarig kultur-radikalt erotisk frislipp på 80- og begynnelsen av 90- tallet, så har det hele tiden vært svært delte meninger om erotikken i *Cupido* er spekulativ eller progressiv.

– Annonserene, som til de grader har bidratt til å holde liv i norske papirmedier, var aldri i tvil om at sex er skummelt. De bidro knapt med en krone, selv om bladet *Cupido* i en årrekke solgte i gode opplag. Momsfritak ble det heller ikke, for erotikk ble aldri anerkjent som kultur og seksualpolitikk ble ikke anerkjent som ordentlig politikk, sier han.

Gammelsrud mener at erotikk knapt har blitt normalisert i det offentlige rom, men absolutt i det private der internettet gjør det mulig å finne fram til og nyte det mest «obskøne» i hemmelighet for andre.

– Selv om Cupido på nett har et himmelsk antall sidevisninger, er det bare sexbransjen som vil annonsere, og slik bidrar «markedet» igjen til å stigma-

tisere den erotiske lysten og nytelsen som snusk. Snuskete er den også sett med øynene til blant andre Google, Apple, Microsoft og Facebook som frykter markedskreftenes represalier hvis de ikke er restriktive nok til sex, mener han.

Skam er nesten helt uhåndterbart

Sexolog Olaug Gimsø Storø mener at erotisk litteratur for mange fremdeles er forbundet med skam, mens det for noen har blitt en del av deres eget seksualliv.

– Erotikk er fremdeles ikke noe man legger fram på stuebordet, men oppbevarer der barn, familie og venner ikke kan finne det. Jeg tror aldri det kommer til å bli helt stuerent, og det vil nok alltid være noen som synes dette er litt kinkig, sier hun.

Gimsø Storø mener at skammen har eksistert like lenge som mennesket selv. Hun tror at graden avhenger av hvilken ballast man har med seg fra barndommen og oppveksten.

– Foreldrene har en kjempeviktig rolle overfor barna når det gjelder å utvikle seg selv og forholdet til det seksuelle. Det handler ikke om at man absolutt må snakke om sex, men at man skal være åpen hvis barna er i en situasjon der de er nysgjerrige. Det er hvordan man håndterer uforutsette hendelser som er med på å prege en del barn, og det at man da ikke påfører barna skamfølelse. Skyld og skam er noe vi operer mye med. Skyld er noe det går an å be om tilgivelse for, men skam er nesten helt uhåndterbar, mener hun.

Terje Gammelsrud mener åpenheten rundt seksualitet går framover på mange områder. Han sier at det som for ikke mange år siden var nærmest unevnelig eller som ble oppfattet som sykkelig, som onani, homoseksualitet, barns seksualitet og eldres seksualitet, ikke lenger har den samme tabuauraen.

– Likevel tror jeg dessverre vi har noen generasjoner til å gå før vi i beste fall kan fri oss fra den skyld, skam og usikkerhet som fulgte fornektelse, fortieelse, kontroll eller tilpasning av vår

lyst og nytelse i tidlig barndom. Problemet er at vi ikke får bekreftet vår seksualitet tidlig nok til å unngå seksuell usikkerhet og frustrasjon, mener han.

– Ramser ikke opp alle jeg har pult

Ingrid Marie Treborg, forfatter bak boka og bloggen *Flinke piker*, mener det meste bør prates om, også seksualitet. Hun sier at mye av tematikken hun tok opp i bloggen og boka var ting hun selv grublet på da hun var i tenårene.

– Det var kjempeflaut å utlevere seg selv så voldsomt i bokform, fordi folk trodde at jeg hadde blottlagt hele min seksuelle karriere. Jeg skjønner det når boka har «en seksuell biografi» på forsiden, men jeg sitter ikke der og ramser opp alle jeg har pult. Jeg viser bare hvilken skjor, liten følsom blomst jeg er. Eller noe sånt, sier hun.

Treborg sier hun merket seg en interesse for åpenhet da hun skrev bloggen, og at jenter har enormt mange spørsmål og tanker om sin egen seksualitet. Og at det ikke er alle som har så mange å spørre, nettopp fordi sex blir forbundet med noe man ikke prater om.

– Google sitter ikke på alle svarene heller. Du får jo som regel bare beskjed om at du har kreft og kommer til å dø av utfloden din om kort tid. Da er det viktig at det finnes mennesker der ute som kan prate om de rareste, flaueste ting for å ta brodden av pinlighetene, mener Treborg.

Gelius forteller at han opplevde lignende reaksjoner da boka ble utgitt.

Et par sider av en bok på 180 sider dreide seg om hans egne erfaringer, og det var disse to sidene som fikk mest oppmerksomhet i offentligheten.

– Fra kirkens ledelse var det ensidig fordømmelse. Også fra feministiske og kulturradikale krefter fikk jeg kjeft. Jeg ble kalt for «pervopresten» og «sexpresten». Men fra folk «på grasrota» fikk jeg massiv støtte og sympati. Folk stoppet meg på gata og takket for boka. Det var rørende og sterkt, sier Gelius. **UD**

SKUESPILLER: Renate Reinsves vanskelige ungdomstid har formet arbeidet hennes

Søken etter å forstå

Skuespiller Renate Reinsve mener skuespill er en måte å forstå hvordan mennesker fungerer

TEKST: BENEDIKT JAVOROVIC FOTO: HELENE MARIUSSEN

Fem over tolv kommer Renate Reinsve inn på Theater-caféen på Trøndelag Teater. Utrustet med en kaffekopp og en sandwich. Glad og lattermild forklarer hun at nå har hun vært på kaffebrenneriet igjen, noe hun gjør altfor ofte. Kaffebrenneriet er hennes sigarett, hennes avhengighet. Hun leder vei gjennom teateret til den lille garderoben hvor hun holder til. Rommet er litt rotete men veldig koselig og personlig. Ting og tang ligger strødd over bordet mens kort og brev fra kjente og kjære pryder veggene. Hun beskriver ungdomstiden sin som en lang og brutal historie.

– Jeg var hun nerden på barneskolen. Syltynn, tjukke briller og ble kun bedt i bursdager hvis jeg kunne fortelle vitser. Men jeg hadde masse gode venner. Det var ganske vanskelig hjemme og samtidig med det begynte jeg med teater. Jeg fikk mye av dritten kanalisert ut ved å stå på scenen.

I en alder av 16 år ble hun kastet ut hjemmefra og måtte klare seg selv. Det gikk ikke så bra. Renate droppet ut av videregående og hoppet på det billigste flyet hun fant, destinasjon Edinburgh. Hun festet, jobbet på bar, restaurant og hostel i et år. Når hun endelig vendte hjem tok hun et oppgjør med sitt eget liv og etter noen forsøk, kom hun til slutt inn på teaterhøgskolen.

– Noen ganger er jeg redd for at oppveksten har ødelagt meg litt, med kjærestere og sånt. Jeg kan bli litt ekstra redd siden jeg har blitt sviktet før. Men kanskje har det også gjort meg sterkere, at jeg vet hvordan jeg skal hankses med det som er vanskelige.

Angst for å mislykkes

Renate har et ønske om å forstå mennesket og hvorfor vi gjør det vi gjør. Med stor entusiasme forklarer hun de tankene sine: Mennesket beskriver hun som «En masse biologiske strukturer i en kjøttklump», kanskje det å fundere på hvorfor hindrer oss fra og bare eksistere. Ingen kan påstå at hun er redd for å si hva hun mener.

– Det har vært viktig for meg å forstå ting som ble gjort mot meg, og tror jeg drives av det i teateret. Det er viktig for meg å forstå en karakter. For eksempel når jeg driver med Ibsen. Han skriver om helt ekstreme karakterer, da er det mye som må legges inn for å forstå.

Hva annet driver henne? Kanskje er det angsten, svarer hun og bryter ut i en mild latter.

– Hver gang man starter en produksjon er det som å begynne med blanke ark. Det er et nytt menneske å finne ut av. Jeg skal møte en helt ny gjeng, med en helt ny regissør som kanskje vil noe helt annet enn den forrige. Man har ikke noe valg, du må bare klare det.

Å mangle kontroll

Renate har drevet både med film og teater. Hun sier det er store forskjeller på hvordan man jobber med de forskjellige mediene som skuespiller.

– I teateret jobber man åtte uker på en scene med de andre skuespillerne. Man jobber masse med de små nyansene. I film jobber man mye på egenhånd med sin egen prosess. Det er først når vi er på settet at jeg faktisk får møte de jeg spiller mot. Kanskje blir det helt magisk da, men jeg kan ikke kontrollere det.

Kunstformene kunne lært litt av hverandre mener hun. Film kunne trengt litt lengre arbeidstid mellom skuespillerne, men teateret kan ha godt av å jobbe mindre med en karakter, det kan bli litt overarbeidet. Det hun setter pris på med teateret er responsen man får fra publikum med en gang.

– Vi spilte inn *Villmark 2* i høst. Jeg aner jo ikke hva det blir. Jeg spilte inn en film, og om et halvt år kommer den på kino. Resultatet har jeg ingen kontroll over. Det er spennende, men også skummelt.

Travel framtid i vente

Selv om hun elsker Trondheim går turen nå mot Oslo der hun har fått en jobb ved et av teaterene. Hun skal også være i flere filmer. *Villmark 2* er på vei og hun er involvert i ett nytt prosjekt med regissør Rune Denstad Langlo som lagde *Nord* i 2009. I tillegg har hun skrevet et manus og søker støtte til sin aller første film.

– Man får et helt annet syn på materialet man jobber med når man har regi. Jeg respekterer de som er gode på det. Om jeg er det enda, vet jeg ikke, men jeg håper jeg kan bli det.

I framtiden ser hun for seg kanskje en leilighet – Og så en mann, barn og hele den pakka. **UD**

RENATE REINSVE

Alder: 27 år

Yrke: Skuespiller

Aktuell med: *Lille Eyolf* og *Leonce og Lena* på Trøndelag Teater

Din beste kulturopplevelse?

Når jeg gikk på teaterhøgskolen bodde vi fire-fem uker i Berlin og gikk hver eneste dag og på teater. Det forandret virkelig synet mitt på hva teater kan være. Det har nok vært den viktigste opplevelsen min.

Største guilty pleasure?

Å lese horoskop på Sol.no

Verdens største problem, og hvordan fikse det?

Jeg tror det ligger i det å være menneske. At vi handler i affekt når vi blir såret og sint. Det leder til krig og konflikt. Men jeg tror ikke det er noe man kan gjøre noe med, jeg tror det alltid kommer til å være. Vi kan ikke bare sende verden i gruppeterapi.

Har du et råd til Trondheims studenter?

Drit deg ut daglig, det kan lære mye av. Gi faen og gjør feil ting. Men ikke ta råd fra meg uansett.

Bånn i kusa

Studentersamfundets Interne Teater (SIT) sin oppsetning av *Vaginamonologene* utfordrer Trondheims studenter til å snakke åpent om kvinners kjønnsorgan.

TEKST: EMMA JOHNSEN RØDLI FOTO: HELENE MARIUSSEN

Vaginamonologene er et stykke basert på intervjuer med over 200 kvinner i alle aldre. Eve Ensler skrev stykket som en hyllest til vaginaen og feminitet etter at hun selv ble misbrukt i sin barndom. Stykket er bygd opp av monologer basert på ekte kvinners erfaringer.

Det er uvant og litt kleint når fem kvinner åpent legger ut om sine erfaringer relatert til underliv og seksualitet. Etter kort tid føles likevel detaljerte beskrivelser av kjønnsår, kroppsvæsker og intime tanker normalt. SITs oppsetning er morsom, trist, flau og klein. De mestrer å ta med publikum på en berg-og dalbane av følelser og tanker.

Stykket byr i stor grad på personlige historier, med avbrekk av eksem-

pelvis faktaopplysninger om voldtekt og gjenfødselen av ordet fitte - fra et vulgært skjelsord brytes ordet ned til vakre stavelser. Skuespillerne er alene i rampelyset mens framføringen foregår. De enkeltstående monologene knyttes sammen ved at skuespillerne innimellom bruker hverandre som stumme statister. Dette er grep som skaper en sammenheng mellom de ulike karakterene, og gjør stykket dynamisk.

Vaginamonologene veksler mellom tema som kjønnsår, seksuell lyst og voldtekt. Tonen beveger seg fra det humoristiske til det alvorlige i takt med disse. En time med vaginasnakk skuffer ikke, spekteret er bredt og historiene er interessante og relevante. En kvinnes opplevelse av en gruppe-

voldtekt framføres blottet for humor, og heller ispedd lyriske virkemidler. Historien står definitivt fram som den sterkeste å fordøye, og derfor dessverre overgangen til neste monolog for brå.

Stykket leker med ulike kontroversielle tema, og dens styrke ligger i det fasiløse. I én av monologene fortelles det om ei tretten år gammel jentes første seksuelle opplevelse med den elleve år eldre nabokvinnen. Mens samfunnet fordømmer handlingen og kaller det misbruk, forteller jenta om en fantastisk seksuell opplevelse.

Skuespillerne presterer imponerende godt, og vekslingen mellom de ulike stemmene skjer knirkefritt. Karakterene er for det meste trover-

I én av monologene fortelles det om ei tretten år gammel jentes første seksuelle opplevelse med den elleve år eldre nabokvinnen.

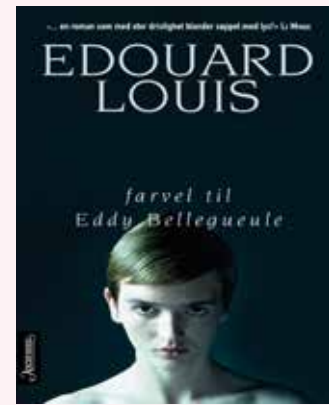
dige, med unntak av et par litt i overkant teatraliske glimt. Forskjellene mellom karakterene skapes kun ved å endre kroppsspråk og talemåte. Fransk aksent, barnslig språk og voldsomt kroppsspråk skaper distinksjoner.

Vaginamonologenes **selvuttalte forsøk** på å skape stolthet rundt vaginaen lykkes i stor grad. Det komplekse stykket reflekterer vaginaens egne komplekshet, og det appellerer.

En annerledes garçon

Farvel til Eddy Bellegueule er en bok om å føle seg fremmed, nedverdiget og håpløs, men også om sterk vilje.

TEKST: JOHANNES JYSTAD FOTO: ASCHEHOUG

Eddy vokser opp i fattigdom i en arbeiderklassefamilie i Nord-Frankrike. En arbeidsulykke fører til at hans far blir uføretrygdet, og den allerede spente situasjonen i familien tynges av alkoholisme. Fra ganske ung alder føler Eddy seg annerledes.

Oppvekstmiljøet er dominert av en overdreven macho-mentalitet, det som gjelder er å være tøff og sterk. Inn i dette kommer Eddy med sin feminine stemme, kvinnelige fak-ter og en motvilje mot nettopp det maskuline.

Boka har en rekke sterke, ubehagelige scener. Eddy blir utsatt for ekstrem mobbing, og de direkte, rå skildringene er effektive. Beskrivelser av elendigheten i arbeiderklassen er noe man ikke forbinder med et velstående land som Frankrike. Ed-

dys observasjonsevne bærer grunn-temaet i boken. Å være annerledes og ikke høre til. Han ser foreldrenes inngrodde vaner og holdninger, og motsetter seg dem. Følelsen av å være en fremmed i sitt eget hjem. Tvinger han til å definere seg selv.

Språket i boka er enkelt og greit, men blir uoriginalt. Forfatteren bruker en slags dialekt-muntlig skrivestil, og i den norske oversettinga blir dette litt platt og karikert. For eksempel sier Eddys foreldre: «Har du hørt som han preiker gutten, hvem trur'n han er?». Jeg har litt vanskelig for å forestille meg Eddys far og mor som flersidige mennesker, og de blir mer som tegneseriekarakterer. Romanens ideer er også lite nyskapende. Grunnmotivene med en annerledes og plaget gutt som leter etter seg selv er ganske oppbrukt. Et interessant

liv gir ikke nødvendigvis interessant litteratur.

Farvel til Eddy Bellegueule er en del av den selvbiografiske trenden som har preget mye av skjønnlitteraturen de siste ti-femten årene. Det er en typisk roman for vår tid. Det nyskapende er hvordan den drøfter utfordringer med fattigdom og fordommer, midt i rike Europa. Fremmedfrykt og rasisme preger boka, som er en protest mot slike holdninger. Boka er interessant, lettlest og sympatisk, men jeg savner det store inntrykket.

Friskt pust i gammel klassiker

Trøndelag Teaters Sound of Music leverer en aften fylt med godt gjennomført underholdning som er både nostalgisk og friskt

TEKST: BENEDIKT JAVOROVIC FOTO: GT NERGAARD/TRØNDELAG TEATER

Undertegnede er en veldig stor fan av *Sound of Music*. Jeg har sett filmen mange ganger gjennom årene, og var ganske forelsket i Julie Andrews. Uten tvil var forventningene høye, og fall-høyden større. Heldigvis skuffet ikke Trøndelag Teater.

Klassikeren *Sound of Music* handler om den unge Maria Rainer som forlater klosteret for å bli guvernante for Kaptein Von Trapp sine syv barn. Von Trapp, en tidligere u-båtkaptein som tragisk mistet konen sin har fjernet all glede og følelser i huset. Han styrer hjemmet som et militærskip. Maria bringer sang og glede tilbake til huset,

og selvsagt forelsker hun og kaptein-en seg. Stykket har ansluss, sammenslåingen av Tyskland og Østerrike før andre verdenskrig som bakteppe.

Det er lite å utsette på skuespillerprestasjonene. Silje Lundblad leverer en energisk prestasjon. Full av livsgleden og munterheten som kjen-netegner Maria Rainer som karakter. Øyvind Brantzæg som Von Trapp ter seg som en militærkaptein. Han er streng, men har samtidig en sjarm og varme skjult under et tøft skall. Resten av ensemblet er også solid, alle sangene er en fryd å høre på. Karakterene i *Sound of Music* som ikke har sangroller

er gjerne litt forglemmelige, men det går mer på stykket og ikke skuespill-erne.

Min største skepsis var at alt skulle oversettes til norsk, en oversettelse kan ofte miste mye av originalens tone og stemning. Men oversetter Ragnar Olsen har gjort en flott jobb med å bevare de originale sangene. Alle som husker filmen, eller har sett stykket på originalspråket vil uten tvil føle seg til rette. Det er ellers ingen ekstreme grep som er tatt, bortsett fra at det er mer humor enn jeg husker. Kanskje blir alt morsommere på trøndersk?

Scenografien fortjener også skryt. De enkle og minimalistiske kulissene brukes på en elegant og stilig måte. Overgangene mellom scener fungerer også mer eller mindre sømløst, og det bryter ikke med seergleden.

Det er sjelden at Trøndelag Teater leverer en dårlig forestilling, men *Sound of Music* overgikk alle forventninger. Det er skummelt når noen skal gjøre en egen vri på et stykke man er glad i, men det gikk bra denne gangen. Sound of Music er flott underholdning for folk og fe av alle aldre, enten man har et forhold til stykket eller ikke.

OMSLAGSKUNST: Innpakning og utgivelse var viktig i utvelgelsen til utstillingen på Rockheim.

Øye for detaljer

Er du svak for plateutgivelser utenom det vanlige? Da burde du ta turen innom Rockheim og Norges eneste utstilling av omslagskunst.

TEKST: HÅKON PEDERSEN FOTO: SILJE KRAGER

For tiden kan man oppleve utstillingen *Fysisk Format!* på Rockheim. Den åpnet dørene i slutten av januar, og er en hyllest til det fysiske plateformatet, det håndfaste ved en musikkutgivelse. Den inneholder innpakning, omslag og albumkunst fra en håndfull plater utgitt av det trønderske plateselskapet Crispin Glover Records.

Selskapet har flere trønderske band i stallen, blant andre Dog & Sky, Spidergawd og Phy, for å nevne noen. Fellesnevneren er unike albumomslag, forseggjort forpakning og iøyenfallende utgivelser.

– Vinylen i taket er faktisk et defekt parti plater fra Crispin Glover. De fungerer i det minste fint som dekorasjon, sier kurator Vigdis Sjølmo og peker på de gule platene som dlinger i taket i galleriet. Utstillingen er farge- og detaljrik, for å si det mildt, sier Sjølmo.

Bak flere glassmontere på veggene står en rekke albumomslag og vinyler. Grå tekst trykket på monterne gir ytterligere informasjon i tillegg til det Sjølmo forteller. I to monterne på gulvet ligger to utgivelser der forpakningen ikke får plass bak en veggmonter. Et spesiallaget svijern i en av dem fanger oppmerksomheten. Dette ble brukt til å brenne et resirkulertsymbol på pappboksen til utgivelsen Brent & Resirkulert av duoen Nils & Prepple.

Første utstilling av omslagskunst

Ideen om utstillingen falt naturlig på plass da det lille galleriarealet ble stående tomt etter at forrige utstilling hadde pakket sammen. Rockheim hadde lenge hatt lyst å gjøre noe med albumcover og omslagskunsten til musikkutgivelser. Det trønderske plateselskapet Crispin Glover Records

fylte for anledningen 10 år, og er kjent for sine velgjorte og unike albumutgivelser. Utstillingen *Fysisk Format!* var født.

– Vi valgte ut cover der tanken bak designet var enkelt å formidle til publikum, sier Sjølmo.

Hun forteller at populariteten til de utvalgte albumene var irrelevant. Her var det coveret og omslaget alene som var i fokus.

– Vi har hatt en del fotoutstillinger på Rockheim før, men dette er vår første rene coverutstilling. Ikke et ord er nevnt om musikken i seg selv. Ingen sjangre eller kjennetegn. Vi ønsket et fokus på innpakning og utgivelsen.

Et truet format

I en tid der strømming av musikk står for brorparten av musikkdistribusjonen, er det fremdeles mange

som søker tilbake til den gode, gamle fysiske formen for musikkutgivelse: vinylen. Entusiaster vil kanskje i første rekke peke på suveren lyd kvalitet og sjarmen ved å eie en manifestasjon av musikken. Sjølmo mener dette er faktorer, men at vinylen står for så mye mer.

– Denne formen for utgivelse setter deg i en annen modus, og representerer en annen måte å lytte til musikken på. Du får presentert et helhetlig verk hvor terskelen for å bare hoppe videre er høyere, sier Sjølmo.

Det er ingen tvil om at strømmingens inntog i folks hverdag er en trussel mot albumkonseptet. På dette feltet representerer Crispin Glover en motvekt.

– Forpakningen og det fysiske ved utgivelsen gir muligheten til å skape et univers, et bakteppe for det man

VARIASJON: Albumkunsten varierer mellom alt fra fotografi, maleri og diverse pappcover.

hører. Dette forsterker opplevelsen av albumet. Dette betyr nødvendigvis ikke at det ene formatet er bedre enn det andre, men det er en annen type opplevelse, forklarer hun.

Albumkunsten varierer mellom alt fra fotografi, maleri og diverse pappcover til hakke mer forseggjorte løsninger.

Forseggjorte utgivelser

I den ene av monterne på gulvet ligger vinylutgivelsen av Lhasa Express av bandet Dog & Sky. Denne er virkelig noe for seg selv.

– Treboksen plata kommer i er laget i Canada. Papiret er tibetansk, det samme er kontrollstempel på postkortet der. Frimerket dere ser på konvolutten ble laget for plateutgivelsen, og fullt brukbart, forklarer Vigdis.

Typografien innbrent i treboksen er et vakkert skue. Epen Lhasa Excess av samme band inneholder låter som

ikke kom med på plata. Denne 12-tommeren har et nydelig silketøy med samme motiv som er innbrent i den tidligere nevnte treboksen.

I en av monterne på veggen står et utvalg 7-tommere i diverse fluorescente, fargerike forpakninger. Det er singelen til låta «Into Tomorrow» av trønderbandet Spidergawd. Omslaget ble trykket opp i 17 forskjellige farger ved utgivelsen. Disse er nå spredt for alle vinder. Et annet album, *All Sewn Up*, er en hyllest til Patrick Fitzgerald utgitt av Crispin Glover. Her er tittelen på albumet sydd på omslaget. Utgivelsen *Ryanbanden synger julen inn* har pakket med diverse juleartikler: noteark, trykket juleoblat, rødt bånd og hvit sjokolade med QR-kode.

– Typisk for mindre plateselskaper er at de ofte samarbeider med de samme kunstnerne fra gang til gang.

MIN ANBEFALING

ARE FURUBOTN
Musikkjournalist

Selv om mye ny musikk høres ut som en udefinert sjangerblanding, oppstår det også nye musikkjangre med tydelige karaktertrekk. Her er to anbefalinger av polystilistisk musikk.

Polystilisme, som begrepet antyder, er musikk som anvender flere stilarter. Overgangen fra en stil til en annen kan være veldig markert og tydelig, eller mer defus. Dette er en postmodernistisk retning som ble framtrøende i den klassiske retningen på 70-tallet. Siden den gang har også artister med andre bakgrunner utforsket konseptet.

Jazzrøre

Innenfor et slags jazzunivers har amerikaneren John Zorn skrevet et 25 minutter langt verk kalt *Spillane*. Her blandes mange etablerte musikalske uttrykk på en forryllende måte. Musikken beveger seg mellom lystig blues og hard frijazz, for så å gå over til elektronisk støy og videre til amatøraktig samba. Gjennomgående er en dyp, mandig fortellerstemme som gir assosiasjoner til Film Noir. Overgangene fra en stil til en annen kommer brått på, og ofte forandres det flere ganger per minutt. Tross alle forandringene er det et helhetlig atmosfærisk preg over musikken som bevarer interessen vår, og setter oss inn i en spirituell tilstand hvor vi stadig forbauses av vendingene

Bob Marley i operastil

På den klassiske siden må jeg anbefale William Bolcom's opera *Songs of the innocence and of Experience*. Operaen er forbløffende. Første stykke starter i tung, modernistisk stil med fullt kaos i orkesteret. I andre stykke introduseres elektrisk bass som låter fantastisk sært i det klassiske lydbildet. Senere tvinges både orkesteret og operadivaene til å synge ulike varianter av country. Det hele avsluttes i en kjempesestlig finale med ska-musikk, der vokalistene med sin klassiske opplæring forsøker å etterligne reggae-legendene, og nesten får det til.

Dette kan gi en slags gjenkjennelse i albumcoverne, et særegent preg, sier Sjølmo.

Hun trekker frem blant andre Håvard Gjølseth, som har samarbeidet tett med Crispin Glover i flere år. Han er mannen bak nevnte Lhasa Express.

Den 28. mars kommer Gjølseth selv en tur innom Rockheim for å dele sine erfaringer om coverkunst med publikum. **UD**

Utstillingen Fysisk Format! kan du utforske fram til 20. april.

Kristoffer Los Savages blir til studioalbum

Den eksperimentelle tubaisten har skrevet bestillingsverk til Moldejazz. Han og Trondheim Jazz-orkester (TJO) høstet gode kritikker for verket, og nå skal det spilles inn og gis ut som album.

TEKST: LUDVIG FURU FOTO: FLICKR/VILLE.FI

TUBAMANNEN: Kristoffer Lo er svært aktiv på musikkfronten for tiden.:

– *Hva er inspirerer Savages?*
Det er mange band som har hatt stor betydning for musikken. Når jeg er på turné hører jeg mye på musikk, sjekker ut nye ting, og lar meg fort inspirere. All turneringer er en inspirasjonskilde i seg selv. Alle byene, menneskene og alle opplevelsene. Det er mye å fordøye, og jeg tror jeg har latt en del gå ut i musikken.

– *Har det at det er et bestillingsverk hatt noe å si for resultatet?*
Det er alltid litt annerledes å kompo-

nere et bestillingsverk. Man får ikke tid til å øve inn musikken på samme måte som man gjør med et band man holder på med over lengre tid. Dessuten er det alltid knyttet en del forventning til større bestilingsverk. Verket trekker i mange retninger og beveger seg gjennom mange forskjellige stilarter. Alt fra bulgarsk folke-musikk til post-rock-klimaks og partier som fremstår helt frie. Det er omfat-tende, ambisiøst og moderne.

– *Hvordan har du gått fram for å unngå at*

verket bli ufokusert?
Det har nok en del å si hvilke musikere som er med i bandet. Jeg ønsket å ha med meg musikere som jeg vet kan spille i flere uttrykk og som jeg føler at jeg deler uttrykk med. I tillegg hadde vi en veldig god prosess hvor vi satt oss ned og hørte gjennom en hel gjen-nomspilling og vekslet meninger og synspunkter. Det var enormt lærerikt for meg og det var nok viktig for hele bandet for å få en helhetlig oversikt. På den måten tror jeg vi også unngikk å miste den røde tråden.

KRISTOFFER LO

- Født i 1985.
- Kjent for sin utradisjonelle bruk av tuba.
- Medvirkende i flere band, blant andre Highasakite, YODOK og Sunswitch.
- Aktuell med studioinnspilling og Øya-booking av fjorårets Moldejazz-bestillingsverk.

– *Hvordan er det å samarbeidet med TJO?*
Å jobbe med TJO er en vanvittig op-plevelse. Bandet sitter på så enorme mengder kunnskap, og absolutt alle i bandet ønsker å gjøre sitt ytterste for musikken skal bli så fin som overhode mulig. Det er ganske unik opplevelse å stå foran en sånn samling av fantastiske musikanter, som alle jobber knallhardt for at det skal bli bra.

– *Du er på turné med Highasakite for tiden. Hva er de største forskjellene mellom et svært vellykket pop-prosjekt og andre prosjekter som befinner seg nærmere jazz?*
Jeg opplever på en måte at det ikke er så veldig stor forskjell. Det er jo musikk med gode venner. Men selvfølgelig, Highasakite er jo i en situasjon nå hvor ting er ganske annerledes enn alle andre band jeg har spilt i tidligere. Men det er på en måte bare det rundt. Selve det å spille musikken er det samme. Alle bandene og alle sjangrene bidrar på en måte til en helhet som jeg synes er utrolig gøy.

– *Har du noen spesielle ønsker for framtiden?*
Det er vanskelig å si akkurat nå, for det skjer så mye om dagen. Vi skal ha ut denne TJO-plata, så kommer det en ny soloplate. Vi har spilt inn en YODOK plate, og vi skal i studio med Highasak-ite. Men det er alltid nye ting jeg har lyst til å gjøre og musikere jeg vil spille med. Jeg har sykt kick på Kollwitz om dagen, de hadde det vært gøy å spille med. Og ringer Björk eller Nick Cave, så skal det på en måte ikke stå på meg. **UD**

ANMELDELSER

CHASTITY BELT TIME TO GOME HOME

Modnere, men rebelskheten er inntakt.

Seattle som musikkscene assosieres ofte med grungen og deprimerste regnvåte punkere. Gitaristene Julia Shapiro og Lydia Lund, bassist Annie Truscott og trommis Gretchen Grimm danner et av byens mest profilerte undergrunns-band Chastity Belt. De representerer noe av den samme dysterheten som vi forbinder med Seat-tle, men de har også en god dose humor og et tilsynelatende uanstrengt forhold til samspillet mellom instrumentene.

Time To Go Home er bandets andre utgivelse, og etter en godt mottatt førsteplate er forvent-ningene høye til det som kommer etter. Ak-kurat som musikken deres, lar ikke gruppa seg stresse. Dette albumet har et mye mer melodisk og roligere lydbilde enn debutplata *No Regrets*, både musikalsk og tekstuelt, samtidig som de beholder den punkete stilen. Dette passer dem utmerket.

Det er vanskelig å ikke mimre tilbake til 90-tal-lets sløye gitarbaserte post-punk band. Bandet baserer seg på et lydbilde som tidvis minner om The Jesus And Mary Chain og Sleater-Kinney. Låter som «On The Floor» og «Lydia» kan føles litt vel dempede og ensformige, men «Why Try» drar opp tempoet sammen med «The Thing», en hurtig, punkete liten sak som gir sterke assosias-joner til Sonic Youth.

Julia Shapiro synger «We're just a couple of sluts, going out on the town ... getting all dressed up just to get dressed back down / Ladies it's ok to be slutty» i hennes karakteristiske lave og uen-gasjerte toneleie på låta «Cool Slut». Shapiros tekster er noe av det som skiller Chastity Belt fra horden med slitne indie-rock band, med en uredd og forfriskende ærlig tilnærming.

Med *Time To Go Home* har Chastity Belt laget et sterkt album med mørke indie-rock låter ak-kompagnert av en vokalist med en suggerende formidlingsevne. Dette er ti fengende låter vi kan vende tilbake til når våren føles litt for lys og håpefull.

Tekst: **Vilde Boberg Svineng**
Foto: **Hardly Art**

COURTNEY BARNETT SOMETIMES I SIT AND THINK, AND SOMETIMES I JUST SIT

Uanstrengt hverdagspoesi.

Uten å finne opp kruttet, treffer Courtney Barnett blink med debutalbumet. Støyet punk og poetisk nærhet forenes på ei plate som er så kvalitetsmes-sig kompakt, at en nesten skulle tro det var en samleplate. Det er rock i sin reineste form, det vil si skitten.

Australieren setter standarden med åpning-slåta «Elevator Operator», der lette gitarriff og en uanstrengt vokal bærer en litt rar og trist tekst. «Pedestrian at Best» er en naturlig forlengelse, men mer personlig og herlig støyende. Pønke-vokalen veksler mellom sjelfull synging og poetisk anmasende framføring i beste Patti Smith-stil, og det blir raskt klart at tekstene er albumets store styrke. De er nære og hverdagslige, og fortjener nærlytting.

«Depreston» avløser «Small Poppies», som midtveis nesten drukner i sin egen, uendelig fete rockegitar. Barnett omfavner ordas potensial og lykkes gjennom hele plata med å realisere det poetisk vakre i det tekstuelt banale. Surfegitaren på «Nobody Really Cares if You Don't Go to the Party» kunne alene solgt meg albumet. Etter nær-lytting hadde tekstene solgt meg skiva en gang til.

Barnett har full musikalsk kontroll i alle ledd og veksler stødig mellom støyrock, lyden av 90-tal-lets pønkscene, poetisk rock og det mer spesielle – som «Kim's Caravan». Her beveger hun seg bort fra det enkle og hverdagslige, men ikke det per-sonlige. Låta arter seg som en diktopplesning og bygges opp på en treig og omfattende måte. Stø-dig maser vokalen seg fram og kuliminerer i en gitareksplisjon.

Sometimes I sit and think, and sometimes I just sit er et komplett rockealbum som ikke beveger seg for langt unna røttene sine. Og Courtney Barnett fullfører verket med en vokal som ikke prøver å være noe det ikke er, som på en naturlig måte for-løser det poetiske potensialet i de nære og banale tekstene.

Tekst: **Vanja Thronæs**
Foto: **Milk! Records**

KENDRICK LAMAR TO PIMP A BUTTERFLY

Fra strevende larve til flyvende sommerfugl.

I tre lange år har fansen ventet på Kendrick Lamars neste studioalbum. Kendrick er en ord-smed som smir ord om til historier, og han har for lengst vist at han mestrer sitt yrke. Temaene på det nyeste albumet kan vi kjenne igjen fra fra det forri-ge, men Kendricks eget perspektiv har endret seg.

Problemstillingen som presenteres i albumtit-telen er hva man gjør når man har blitt en som-merfugl, befridd fra tilstanden som larve i en kokong. Metaforen beskriver virkeligheten Ken-drick Lamar befinner seg i. Han er fra gatene i Compton, han er fra den brutale realiteten.

Ved å utvikle seg som musiker har han brutt ut av vanskelige kår og kan leve i sus og dus.

Metaforen kan trekkes tilbake til *good kid, m.A.A.d city* fra 2012 der fortellingen hans var fra larveperspektivet. På *To Pimp a Butterfly* forteller han oss om de samme vanskelige temaene, men som sommerfugl. Hvordan skal han forholde seg til sine nærmestes problemer som gatevan-drende larve, når han selv nå er uberørt, og har muligheten til å påvirke verden som flyvende som-merfugl?

Albumet har en ganske annerledes musikalsk profil enn forgjengeren. Dette er funk, soul, spo-ken word og selvfølgelig hiphop. Dette er en smelt-edigel av mye av den fantastiske musikken som har blitt skapt i afroamerikanske strøk. Det er ikke bare jeg som er begeistret for denne vestkystrap-peren.

Snoop Dogg, Pharrell, Pete Rock, Robert Glasp-er, Rapsody, Thundercat og Bilal har tydeligvis også fått det med seg, da de alle gjester albumet.

Kendrick Lamar har for lengst bevist hvem han er. Han har bevist hvorfor han er kongen av vest-kystrap, og hvorfor han fortjener å være det. Vær snill og legg vekk de perverst høye tankene dine om den perverst kjente Kanye West for en stund.

Sett av en drøy time og lytt til denne 78 minut-ter og 51 sekunder lange historietimen med Kend-rick og vennene hans.

Tekst: **Ulrik Halmøy**
Foto: **Interscope / Aftermath / Top Dawg**

TWITTER: @SPITPOSTEN

Spitposten

FORETE NY LAYOUT!

SPIT (FRÅ LÅGPROTOTYISK «SRJIT», KOSSAK UTEN RETNINGSSANS). TRONDHEIMS FRIE STEMME SIDEN 50 ÅR ETTER PROPHETEN (FVMH)

REGISTRERER

... at Storsalen ble gjort om til et gasskammer
... at mens vi venter på et skikkelig festivalprogram
... at Fitteblekka ikke sjekker fakta
... at vi har gjort det for dem
... at gjennomsnittsmennesket består av hele 7 % blod (som del av masse)
... at Russlands landareal er større enn arealet til den forhenværende planeten Pluto
... at universitetet i Oxford er eldre enn astekerriket
... at kvinnelige kenguruer har tre vaginaer (vi hadde ikke plass til bildet)
... at casu marzu er en sardinisk ost som lages ved å la larvene til osteflua (Piophila casei) fordøye og deretter bæsje ut osten
... at i 1567 døde mannen med verdens (påstått) lengste skjegg da han prøvde å flykte fra en bybrann og snublet i skjegget sitt
... at romerne pleide å vaske tenene sine med urin
... at skjønnhetstips til den fattige student der, altså
... at om man var litt finere på det, brukte man knuste musehjørner
... at det er rundt 100 000 kilometer med blodårer i kroppen
... at 20 % av alle kaffekrus inneholder rester av avføring
... at tenk på det neste gang du vandrer langs Stripa
... at det er mer sannsynlig at du dør på vei for å kjøpe lottokuponen enn at du faktisk vinner i Lotto.
... at dovendyr bruker i snitt over to uker på å fordøye maten de spiser
... at isbjørner er venstrehendte
... at gjennomsnittspinnsvinets hjerte slår 300 ganger i minuttet (nesten like mye som ditt når du oppdager avføring i kaffen din)
... at det er over 107 millioner celler i øynene dine
... at 2013 er det første året siden 1987 hvor alle sifrene er ulike
... at de er tilfeldigvis begge 13 år unna år 2000
... at Raticate kan lære Bubblebeam. Fuck deg, ONIX!
... at hatt-i-fnatt
... at mens vi venter på et skikkelig meningsinnlegg
... at dette er et hån mot fitteblekka reklamebilagssatsning
... at krampeaktig lørdagskveld
... at kunne de ikke bare sjekket fakta
... at vi har hørt det før
... at Gud er død
... at O'store hellige leder ikke skal kritiseres
... at det har man mellomledere til
... at kulturredaktøren går i matchende zebrasokker
... at det zer bra ut
... at jet fuel can't melt steel beams
... at KAN DE IKKE FOR FAEN SJEKKE FAKTA!
... at vi gjerne tar diskusjonen
... at for en gangs skyld var det ikke klamydia

#SOMESOSIALEMEDIER:

I harnisk over falsk NTNU-konto

@NTNULive deler bilder av glade, vellykkede studenter som engasjerer seg i studiene.

– Skaper urealistiske forventninger, advarer psykologiprofessor.

Alle trondheimsstudenter har den siste uken snakket om den beryktede Snapchat-kontoen @NTNULive. Bak står «NTNU og du», en gruppe som utgir seg for å være en del av informasjonsavdelingen til NTNU.

– Hva, har vi en informasjonsavdeling? Den må du lengre ut på landet med, svarer rektor Gunnar Bovim ved NTNU på SMS til Spitposten.

Dermed er det uklart hvem

NORMCORE: De ondsinnede skøyerne i trollgruppen «NTNU og du» er også veldig aktive på Facebook.

som egentlig står bak ufinhetene. Kontoen poster stadig bilder av blant annet nyktre byggstudenter, arkitekturstudenter som mishandlet av den spekulative kontoen.

– Jeg hadde håpet på pupp, men jeg endte opp med å få selvmordstanker og hemoroider, sier «Martin», som fremdeles sliter med skammen over sin egen studieinnsats etter å ha lagt til kontoen på Snapchat.

og slett forbasket løgn, sier en opprørt samfundetleder Øivind Bentås.

Spitposten har vært i tale med et av ofrene for kontoen. Et bilde av byggstudenten «Eivind» uten øl i den ene og sprit i den andre hånden ble nylig delt av kontoen. Flere studenter føler seg regelrett

mishandlet av den spekulative kontoen.

– Jeg hadde håpet på pupp, men jeg endte opp med å få selvmordstanker og hemoroider, sier «Martin», som fremdeles sliter med skammen over sin egen studieinnsats etter å ha lagt til kontoen på Snapchat.

SAMFUNNSTEATERET

SIT satser igjen på samtidstemaer fra norsk sosial-realisme. Nå vil de utfordre det amerikanske verdenshegemoniet. Igjen og igjen og igjen og igjen og igjen.

TEKST: JOHAN MØKKERBAKKEN. FOTO: PIXABAY.

– Herregud, det er jo helt umenneskelig hva kapitalista tar for seg i Øst-Asia. Har du hørt om Agent Orange, spør manusmann Gunnar Iversen i forfatterkollegiet. Ikke siden førkrigstidens harselering med Hitler og Musse (SITs klengenavn på Mussolini, journ. anm) har teater vært så aktuelt som arena for å luften tanker om samtiden, sett i en lupe gjennom fortiden projisert inn i en kontekst som likevel er aktuell og speiler den allmenne ordskiftet. Det er et forbillig kunstgrep,

og man må tilbake til grekerne for å finne et slik eksempel på teater som folkesport.

Dette ordrett ifølge en pressemelding fra SIT. Forestillingen vil foregå i fem akter, hvor like mange soldater med hver sin livsbakgrunn snakker med seg selv under dempet lys og uttømmer alt de har på hjertet.

– Jeg er barnløs. Jeg var ikke det, men det er ikke lett å se forskjell på Vietcong og en femåring i et teppestlott, sier

Ralph Lettermann i siste akt, som avsluttes med et regelrett skudd mot tinningen.

Det siste har tidligere bare vært vanlig praksis hos publikum, men nå byttes altså rollene om.

– Den som treffes av vådeskuddet får gratisbilletter til UKErevyen-15.

– Det er vel en slags trøst. Hva mer har publikum i vente over sommeren?

– Tja, si det. Vi kommer til å sette opp nye, lange forestillinger helt til de amerikanske krigshissera gir etter og trekker seg fullstendig ut av Øst-Asia. Vi tenker også at det er på tide å tale samefolkets sak. Kraftverktbyggingen i Alta er i ferd med å gå utover deres livsgrunnlag og egenartede kultur, avslutter Iversen.

SP.

Radio Revhol satser sterkt – lanseres på DAB+ & kassett

RADIOREVOLUSJON!

– Vi skal nå ut til alle studentene i Trondheim, enten de er i vinylbutikk eller på HiFi-klubben, sier redaktøren for studentradion.

TEKST: JOHAN MØKKERBAKKEN. FOTO: RR

Ekspertene kaller det Radio Revhols største publikumsfrieri siden man innførte deodorantplikt. Med sin nye døgnkonsesjon går det mot lysere tider, i det studentradioen endelig når sitt mål om flere sendetimer enn faste lyttere.

Radio Revhol mistet sin døgnkonsesjon i 2010, og måtte ta til takke med en delt konsesjon med kristenradioen. I takt med

kulturmarxismens utrenskning av kristendommen i dette landet, ble konsesjonen etterhvert ulønnsom. Den ble derfor nedlagt, og Radio Revhol ble derfor bare tilgjengelig via nett.

– Vi kommer til å satse på

spennende repriser, samt innhold fra Radio Nova i Oslo. På den måten gir vi studentene det tilbudet de fortjener.

– Bra tema, det. Men hvorfor satser man på en lite populær teknologi som DAB+, og ikke heller

på å ha høytlesning av studiomann i for eksempel realfagskantinen?

– Det har jeg egentlig ikke noe godt svar på. Her, ta en gratis DAB+-radio. Jeg er en travel mann, avslutter redaktøren.

SP.

FAKTA: RADIO REVHOL

- Student-Norges eneste trønderske studentradio i Trondheim.
- Ble i sin tid ekskludert fra Forsterkerkomiteen (FK) i Samfundet grunnet kondomfusk.
- Kjent for sin satsning på ny musikk, primært sanger som utkommer på kassett.
- Mange norske mediepersonligheter fikk sin spede begynnelse i Revhol, blant annet tidligere kulturminister Trond Giske.

Kulturkalenderen

24.mars – 14.april/antlered lurk ku

TIRSDAG 24.MARS

Avant Garden

Klokka 19.00: White on White /Iggy Malm-borg & Johannes Schmit fremfører sitt utforskende stykke *White on White #6 – Queer Sells*. Det handler om å oppnå en strategisk kombinasjon av Hvithet og Skeivhet. Finn ut hva dette betyr.

Dokkhuset

Klokka 20.00: Interessant Masterkonsert med Skogen Sällström på Dokkhuset. Med norsk folkemusikk blandet med klassisk og samtidsmusikk. PS: GRATIS

Samfundet

Klokka 18.00 og 20.30: Samfundets Interne Teater har sine siste visninger i dag av *Kulde* og *Vaginamonologene*, du kan se disse på Knaus.

Trondheim Folkebibliotek

Klokka 19.00: For alle som liker Svalbard er det Litterær salong med Monica Kristensen om hennes forkningsarbeid der. Det er også om bøkene om sysselmann Knut Fjeld som løser Svalbards kriminalgåter. God oppladning til påskeferien!

ONSDAG 25.MARS

Antikvariatet

Klokka 20.00: Gaffoot er en groovie blues-duo med røtter fra Sogn og Fjordane og Oslo. Med mange forskjellige instrumenter, jeg nevner i fleng: vaskebrett, stompbbox, tamburin, munnspill og gitar.

Ila Brainnstasjon

Klokka 17.00: Et møte med upubliserte og unge – morgendagens forfattere i Litteratursalong spesial: Rått og upublisert.

Ringve Museum

Klokka 18.00: Utstillingsåpning av Å Dieu – Requiem. Borgny Svalastog stiller ut sine bilder om historien til rekviemet. En åpning med musikkinnslag, boklansering og møte med kunstneren, den har alt! Kanskje også sjampis!

TORSDAG 26. MARS

Nova Kinosenter

Klokka 14.00: Cinemateket viser *Ni Liv*, en film som i 1991 ble kåret til den beste norske filmen noensinne! Den er sikkert bra, folk hadde god filmsmak i 1991.

Klokka 18.30: Cinemateket viser også filmen *Summertime*, en film om det å være amerikansk turist i Venezia og forelske seg i en italiener.

Samfundet

Klokka 20.00: Møster! Og The Young Mothers spiller på Klubben. Det blir bra jazz fra alle kanter, veggene skal riste mens Møster! spiller, og når The Young Mothers slipper til skal det være umulig å bestemme sjanger, så jippi, kos da!

Klokka 22.30: Jentekoret Candiss synger på Knaus. De er på felgen, men hva det betyr får du spørre dem om.

FREDAG 27.MARS

Antikvariatet

Klokka 20.00: Den glade jazzgruppa Torstrup kvartett spiller påskeferien inn. Ta en siste øl med Trondheimsvennene før du stikker til fjells.

LØRDAG 28. MARS

Antikvariatet

Klokka 20.00: Hallvard Gaardsløy fra Toten synger vise-indierock på toting akkompagnert av elektrisk bass. Inspirert av både Dinosaur Jr., vår egen Alf Prøysen og Mjosa, da, seff.

Autronica-hallen

Klokka 10.00: Om du liker katter er dette din heldige dag. Trønderkatten internasjonale Katteutstilling holder åpent for publikum. Det blir katter for enhver smak og humor. Pass opp for kosemoseoverdose.

MANDAG 30.MARS

Antikvariatet

Klokka 19.30: Det er påskeferie og lite liv i byen, men har du fortsatt noen venner igjen her, kan du ta dem med til Antikvariats Allmennquiz. Det er nok gode odds denne uka. Lykke til!

TIRSDAG 31.MARS

Antikvariatet

Klokka 18.00: Det er VITforum, det betyr at du kan snakke om vitenskapsteoretiske spørsmål selv i påskeferien. Møt opp med et nysgjerrig sinn. Etter det vitenskapsteoretiske, kan du fortsette med Kleintirsdag og syng litt karaoke, Antikvariatet tilbyr noe for enhver.

ONSDAG 1.APRIL

I din egen stue

Klokka når du vil! Nina og Stine bruker sin påskeferie på å lytte til Radio Revolt – Studentradioen i Trondheim på DAB-radioene sine. Gjør det du og, så kan du finne noen fine yndlingsprogram du kan følge med på.

TORSDAG 2.APRIL

Antikvariatet

Klokka 20.00: Etter du har hatt ditt siste måltid, helst med dine tolv nærmeste venner, kan du ha det skikkelig gøy med Humorteatret på Supertorsdag på Antikvariatet.

Ila Brannstasjon

Klokka 20.00: Ta på deg sixpennen, putt rulningsen i innerlomma og dra Jazz Jam.

LØRDAG 4.APRIL

Antikvariatet

Klokka 20.00: Mark Gregory kommer til Antikvariatet med egenkomponerte låter med blånoter og dessuten noen gamle klasikere fra andre legender. Det blir nok høy kosefaktor denne påskeaftenen for de av dere som ikke er hjemme med lammestek og familie.

Ila Brannstasjon

Klokka 20.00: Far og sønn fra Narvik også kjent som Edvardsen&Sønn spiller litt påskeblues for alle som vil høre. Fy fan i hælvet, folk fra Narvik vet å spell.

SØNDAG 5.APRIL

Antikvariatet

Klokka 20.00: 1.påskedag på Antikvariatet er ikke som alle andre 1.påskedager. Her spiller Ronny Kjosen opp til kos med trekkspill og gode historier fra Hølanda.

TIRSDAG 7.APRIL

Ila Brainnstasjon

Klokka 20.00: Det fortelles sanne historier fra en scene. Stand-up, poetry slam og gode fortellerevner er det du kan få med deg på denne kvelden som har temaet første gang.

Samfundet

Klokka 18.00: Første innslag på tapetet etter påske er Excenteraften med tegneserie-tegneren Flu Hartberg. Det blir også tegneseriekurs for den som sitter med en liten kunstner i magen. Kom inn i Samfundets rytme igjen og kos deg med Fagprat IRL.

TORSDAG 9.APRIL

Håndverkeren

Klokka 20.15: Arrriba! Bli med å danse salsa! Det er salsakurs for nybegynnere, og det er absolutt ingen grunn til ikke å gå. Ta på deg et skjort med schwung, og vrakk løs!

Moskus

Klokka 21.00: Anne Lise Frøkedal utgjør Frøkedal-delen av Frøkedal & Familien. Sammen spiller de melodisk og deilig musikk. Det passer best å ta med noen man liker på denne konserten.

Samfundet

Klokka 20.00: Leisure Suit Lovers, Samfundets eget discoband spiller opp til dans i Klubben. Dessuten får den store runde røde også besøk av Elektrosfærer, som også spiller disco, også i Klubben. Ta på deg paljetter, glitter eller fjær og vær klar til å danse til krampa tar deg.

FREDAG 10.APRIL

Avant Garden

Klokka 19.00: La oss snakke litt om makta, hæ? Pia Maria Roll og Impure Company setter opp stykket «*Ses i min nästa pjäs*», og bruker kunsten som plattform for sitt samfunnsengasjement.

Samfundet

Klokka 22.00: Kjendisparty i Storsalen med Jaa9 og OnkelP. Denne gangen uten fjerne slektninger, men det gjør ikke så mye. Finn fram badboyen i deg, snu capsen bak fram og kos deg, mann.

LØRDAG 11.APRIL

Galleri Blunk

Klokka 12.00: Marte Edvarda Tidslevold lager broderte masker av samtalen din. Den setningen summerer godt hvorfor det er absolutt nødvendig å besøke galleriet.

Samfundet

Klokka 22.00: Rock, rock, rock. Nå som indieband tyter ut av alle kroker og kroker, er det forfriskende med et skikkelig rockeband som spiller litt god gammaldags blues-rock. Rival Sons spiller i Storsalen, vær ute i god tid.

Klokka 23.59: På Knaus er det Friendship som står for musikken, det er også rock som tilbys her.

SØNDAG 12.APRIL

Brukbar/Blæst

Klokka 20.00: *The Big Lebowski* på stor-skjerm. Trondheim Filmklubb er så greie og viser en råbra film. Bra avslutning på uka. That rug really tied the room together, man.

Samfundet

Klokka 19.00: I Storsalen viser Studentersamfundets filmklubb Søndagsfilmen *The Woodsman and the Rain*. En zombiefilm som er litt på kanten av sin egen sjanger.

TIRSDAG 14.APRIL

Nå som påsken er over etter hva som må ha virket som en evighet for dere lesere, er det endelig et nytt Under Dusken i hyllene!

Foto: Anette Morvik Robberstad